

Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.

Meldahlsgade 1
DK 1613 København V

T +45 3339 4000
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
DK-2600 Glostrup

Sendt pr. e-mail til: 245@fvst.dk med kopi til suro@fvst.dk

Høringssvar til Forslag til dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven (strafskærpelser og udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet), Fødevarestyrelsens j. nr. 2025-181433

Landbrug & Fødevarer vil gerne takke for muligheden for at kommentere på denne høring. God dyrevelfærd er for Landbrug & Fødevarer et højt prioriteret indsatsområde, og det er afgørende, at dyr behandles godt, og at dyrevelfærdslovgivningen håndhæves og sanktioneres på en måde, der sikrer dyrevelfærden.

Det er imidlertid afgørende, at det sker på en måde der er proportionel med overtrædelsen, og det er vores bekymring, at lovforslaget kan få uproportionelle og negative konsekvenser for de dygtige danske chauffører samt transporterhvervet.

Landbrug & Fødevarer stiller sig endvidere undrende overfor forslaget om at indføre en klippekortsordning. Forslaget om en klippekortordning fremgår ikke af arbejdsgruppens anbefalinger, og set i lyset af at et bredt flertal i Folketinget i 2019 afskaffede den tidligere klippekortsordning på området for transport af dyr vil Landbrug & Fødevarer opfordre til, at der ikke arbejdes videre af det spor, da der allerede er vide beføjelser for at frakende retten til at holde dyr med de nye bestemmelser, og derfor forekommer den overflødig.

L&F har følgende konkrete kommentarer til lovforslaget:

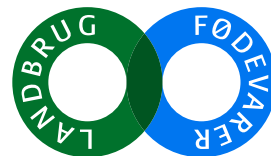
Skærpelse af strafniveauet

Chauffører og ledsagere

Der lægges med lovforslaget op til højere bødestraffe, jf. § 58, stk. 1-3. Der er lagt op til, at strafskærpelserne, herunder de vejledende bødeniveauer i forslaget, skal gælde for alle, der overtræder dyrevelfærdsloven, dog ikke for vognmand og landmand, som er omfattet af de tidligere strafskærpelser, som anført i lovforslaget. Der er *ikke* lagt op til særlige bødeniveauer for chauffører.

Bødeniveauet ved transport af dyr blev skærpet ved Lov nr. 530 fra 2007. Landbrug & Fødevarer forholder sig uforstående overfor, at lovbemærkningerne ikke er videreført i forhold til gældende regler for chauffører og ledsagere ved transport af dyr. Chauffører er omfattet af en anden strafskærpelse, der blev gennemført ved ændringen af dyreværnsloven i 2003 (L 2001 384).

Dvs. at chauffører og ledsagere siden 2007 har været undtaget de skærpede bødestraffe, der gælder i sager med transport af dyr, jf. forarbejderne til lov nr. 530 af 6. juni 2007 (L 215 af 25. april 2007), hvilket blev videreført med Lovforslag L80, 2019/1:

Det er afgørende, at den undtagelse for chauffører og ledsagere der fremgår af lovbemærkningerne fra 2007, videreføres med dette lovforslag. Ellers vil det føre til en situation, hvor bødestraffene for chauffører og ledsagere potentielt vil blive højere end de bødeniveauer, der omfatter leverandører og transportvirksomheder, og det vil være i modstrid med den oprindelig hensigt med bødeniveauet for denne gruppe. Det vil betyde, at det i fremtiden bliver meget vanskeligt at rekruttere og fastholde dygtige chauffører til transport af dyr til danske slagterier.

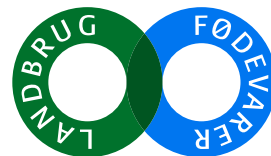
Det er derfor afgørende, at der i lovforslaget foretages følgende præciseringer i lovbemærkningerne, hvis man fortsat skal kunne rekruttere og fastholde dygtige danske chauffører:

Det bør fremgå af lovbemærkningerne, at der som udgangspunkt ikke længere via Fødevarestyrelsen sker politianmeldelse af chaufføren, jf. Fødevarestyrelsens vejledning af 29. september 2020, og i sager, hvor der alligevel er rejst en sag imod en chauffør, skal det konkret vurderes, om der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at straffen for chaufføren skal bortfalde, jf. straffelovens § 83.

Der bør derudover i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.4., side 11, afsnit 2.2.4., side 13, samt i afsnit 2.3.4., side 20, og i de specielle bemærkninger, side 38 nederst tilføjes følgende: "De skærpede udgangsstrafpositioner gælder ikke for chauffører og ledsagere. De for chauffører og ledsagere gældende strafpositioner fastholdes således, idet det fremgår af forarbejderne til lov nr. 530 af 6. juni 2007 (L 215 af 25. april 2007, de almindelige bemærkninger, pkt. 1.2.1.), at den dengang indførte særlige straffeskærpelse for så vidt angår dyretransporter alene forudsættes at skulle gælde for transportører og de landmænd, som har leveret dyrene til transport, idet det økonomiske incitament til at overtræde reglerne fortrinsvist vil ligge hos disse, jf. også bemærkninger til lov nr. 133 af 25. februar 2020 om dyrevelfærd (L 80 af 28. november 2019, de specielle bemærkninger til § 58), hvori der henvises til forarbejderne til lov nr. 530 af 6. juni 2007."

Transportvirksomheder

Derudover er der helt principielt behov for, at det i lovforslaget tages i betragtning, at der ved sanktionering af de store professionelle transportvirksomheder tages højde for hvorvidt overtrædelsen er begået af forskellige chauffører eller samme chauffør, ligesom antallet af både dyr og transporter på landsplan pr. år og pr. virksomhed bør tages i betragtning. Transportvirksomheder udsættes i dag for absolut kumulation og hurtigt eskalerende bødeudmålinger for gentagelser i sager med enkeltstående hændelser begået af forskellige chauffører, uden at tage højde for om det for den pågældende medarbejder er en førstegangsovertrædelse, samt hvilke forebyggende foranstaltninger virksomheden har implementeret for at opnå bedst mulig regelefterlevelse. Til eksempel idømmes landmanden, der har ansvaret for dyrs transportegnethed en bøde på 25.000 kr., mens transportvirksomheden i første gangs tilfælde for den enkelte chauffør bliver idømt bøder på op til 70.000 kr. Dette medfører, at større transportvirksomheder meget hurtigt rammer høje bødeniveauer, der ikke er proportionale med overtrædelsen. Det bør sikres, at eventuelle skærpede straffe ved gentagne overtrædelser begrænses til at være gældende i sager, hvor gentagne overtrædelser er begået af samme chauffør, og hvor transportvirksomheden reelt har mulighed for at skride ind og sikre korigerende handlinger.

Det fremgår af lovbemærkningerne til § 58, at ” *Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Strafudmålingen skal som hidtil foretages ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, og det forudsættes som hidtil, at der ikke lægges afgørende vægt på hvilken eller hvilke dyrearter, sagen vedrører. I vurderingen vil der bl.a. skulle lægges vægt på overtrædelsens alvor, overtrædelsens omfang, overtrædelsens art, om overtrædelsen er sket med forsæt eller har systematisk karakter og eventuelle andre omstændigheder.*”

I forhold til sager om transport af dyr bør ovenstående lovbemærkning suppleres med at domstolene i sager om erhvervsforhold skal forholde sig til det EU-retlige proportionalitetsprincip i forbindelse med gentagne overtrædelser, som f.eks. hvorvidt der er tale førstegangsovertrædelser for en chauffør eller gentagne overtrædelser begået af samme chauffør i en transportvirksomhed ligesom antallet af dyr omfattet af overtrædelsen og transporter på landsplan pr. år og pr. virksomhed bør tages i betragtning ved fastsættelse af straffen.

Proportionalitet

Landbrug & Fødevarer savner helt overordnet en henvisning til det EU-retlige proportionalitetsprincip. Proportionalitetsprincippet fremgår af Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder artikel 49, stk. 3, der lyder: ”Straffens omfang skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen.”

Der er i lovforslagets afsnit 2.3.4. indsat forslag til udgangsstrafpositioner, der tager højde for antallet af dyr fordelt i intervallerne, 1-2 dyr, 3-10 dyr, 11-25 dyr, over 25 dyr.

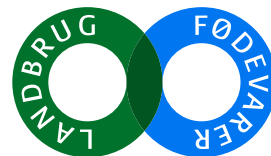
Landbrug & Fødevarer efterlyser, at man i udgangsstrafpositionerne også inddrager det samlede antal dyr, der er håndteret af det pågældende ansvarssubjekt, for ellers rammer proportionaliteten skævt med en øget risiko for højere strafpositioner, jo flere dyr der samlet set er i en bedrift, ved en transport mv.

Landbrug & Fødevarer foreslår en tilføjelse til skemaet, hvor der under hver kategorisering i intervallerne, 1-2 dyr, 3-10 dyr, 11-25 dyr, over 25 dyr tilføjes et ”eller for en større besætning en overtrædelse, som berører op til xx pct. af dyregruppen”.

Landbrug & Fødevarer opfordrer i øvrigt til, at der i relation til sanktionsfastsættelsen indsættes en specifik henvisning til den principielle dom C-205/20 og det EU-retlige proportionalitetsprincip, for at understrege, at der med skemaet alene er tale om et udgangspunkt/forslag og at satserne ikke blot er minimumssatser.

Behov for skriftlig præcisering, § 58, stk. 4

Forslaget om indførelse af skærpelse af straffniveauer i § 58, stk. 1-3 (stk. 1 uforsvarlig, stk. 2. grov uforsvarlig behandling og stk. 3. med karakter af mishandling), efterlader spørgsmål ift. til hvad der så er forudsat ved overtrædelser, der falder under § 58, stk. 4. Nok er leverandør og transportør tænkt ud af straffskærpelserne i forhold til stk. 1-3, men det fremgår ikke med tilstrækkelig tydelighed, hvilke udgangsstrafpositioner der skal gælde i forhold til disse (samt chauffører og ledsagere), hvis det drejer sig om en sag, der skal afgøres i henhold til stk. 4. Landbrug & Fødevarer har af ministeriet på forespørgsel

fået præciseret, at der med lovforslaget ikke er lagt op til ændringer i straffniveauet fra lovgivers side, hvis der alene er tale om en overtrædelse, der er beskrevet i § 58, stk. 4. Dette bør imidlertid indskrives i lovforslaget.

Frakendelsesforanstaltninger

Det fremgår af lovforslaget, side 25, 6. afsnit, at det "beror på domstolenes vurdering af den enkelte sags omstændigheder, om der skal ske frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller beskæftige sig med dyr, men samtidig fremgår det af frakendelsen, jf. § 60, stk. 2, at frakendelsen kun undtagelsesvis kan ske betinget, og i lovbemærkningerne er udgangspunktet om ubetinget frakendelse understreget.

Landbrug & Fødevarer finder ikke, at der på nogen måde kan være en form for automatik i straffølgen, når domstolene er involveret og undrer sig derfor over den kategoriske anvisning af, at betinget frakendelse alene skal anvendes undtagelsesvist. F.eks. er det vidtgående, hvilken konsekvens en uforsvarlig behandling (og ikke kun en grov uforsvarlig behandling som i klippekortsordningen) vil kunne få. Vi er grundlæggende bekymrede for, at der med lovforslaget lægges op til, at der allerede i en 2. gangs overtrædelse for uforsvarlig (vel at mærke "ikke grov uforsvarlig") behandling af dyr, vil kunne ske en ubetinget frakendelse. Det er væsentligt for Landbrug & Fødevarer at understrege, at der skal sikres den fornødne fleksibilitet til, at domstolene kan foretage en konkret vurdering af sagens omstændigheder.

Klippekortsordning

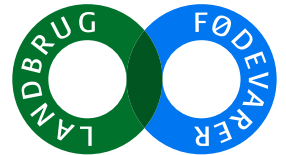
Der lægges i lovforslaget op til, at der i dyrevelfærdslovens § 60 indsættes et nyt stk. 5, hvorefter "den, der inden for en periode på 5 år straffes" for tre overtrædelser af grov uforsvarlig behandling af dyr eller grov uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr.

Med lovforslaget lægges der op til, at klippekortordningen gælder for alle endelige domme og vedtagne bødeforlæg vedrørende overtrædelser af § 58, stk. 2 og 3, i den 5-årige periode.

Landbrug & Fødevarer stiller sig undrende overfor forslaget om at indføre en klippekortsordning. Forslaget om en klippekortordning fremgår ikke af arbejdsgruppens anbefalinger, og set i lyset af erfaringerne fra den tidligere klippekortsordning på området for transport af dyr vil Landbrug & Fødevarer opfordre til, at der ikke arbejdes videre af det spor, da der allerede er vide beføjelser for at frakende retten til at holde dyr med de nye bestemmelser, og derfor forekommer den overflødig.

Der har som ovenfor nævnt tidligere eksisteret en klippekortordning på området for transport af dyr. I lovforslaget L 80 til lov om dyrevelfærd fra 2019 ophævede et bredt flertal i Folketinget ordningen med den begrundelse, at ordningen medførte en uhensigtsmæssig forskelsbehandling af danske transportører og chauffører i forhold til udenlandske transportører og chauffører. Samme uhensigtsmæssige forskelsbehandling må være gældende i dag, og derfor bør transportvirksomheder og chauffører som minimum undtages klippekortsordningen.

Derudover er der et behov for at tage med i betragtningen i dette lovforslag, at det allerede i henhold til den nugældende dyrevelfærdslov, kapitel 20, §§ 62-64 er hjemlet, at

transportvirksomheder og chauffører kan fratages muligheden for at drive erhvervsmæssig transport af dyr ved uforsvarlig behandling af dyr (hvis der foreligger gentagelse), eller ved grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Det er derfor afgørende, at der foretages en ændring i ordlyden af det foreslåede § 60 a samt i lovbemærkningerne vedr. § 60, stk. 5, under både de specielle bemærkninger, side 43, samt i de almindelige bemærkninger under punkt 2.6.3. indsættes følgende:

I § 60 i kapitel 20 indsættes følgende: "§ 60 a. § 60 finder tilsvarende anvendelse på selskaber m.v. (juridiske personer) dog ikke for transportvirksomheder og chauffører."

I de tilknyttede lovbemærkninger foreslås følgende indsat:

"Som anført i lovbemærkningerne til lov nr. 133 af 25. februar 2020 om dyrevelfærd (L 80 af 28. november 2019), har evalueringer fra dengang vist, at klippekortsordningen medfører en uhensigtsmæssig forskelsbehandling af danske chauffører og transportvirksomheder i forhold til udenlandske chauffører og transportvirksomheder. Danske myndigheder kan ikke fratage autorisationer fra udenlandske firmaer og udenlandske chaufførers kompetencebevis, da Danmark ikke er kompetent myndighed i andre EU-lande. Klippekortsordningen vil derfor ikke gælde chauffører og transportvirksomheder"

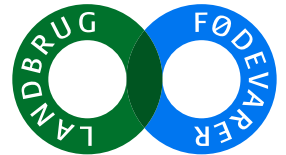
Den foreslåede klippekortsordning vil medføre helt uforholdsmæssige konsekvenser for store professionelle transportvirksomheder med mange ansatte, der hver dag transporterer mange dyr og risikerer at lukke transportvirksomhederne én for én. Det kan føre til en situation, hvor hundredvis af grise fra den ene dag til anden ikke kan transporteres længere.

Hvis ovenstående argument om diskriminering i forhold til udenlandske transportvirksomheder og chauffører mod forventning ikke gør sig gældende, er det helt afgørende at forholde sig særskilt til transportvirksomheder og hvorvidt overtrædelsen er begået af forskellige chauffører eller samme chauffør, ligesom antallet af både dyr og transporter på landsplan pr. år og pr. virksomhed bør tages i betragtning.

Det er desuden afgørende at tage i betragtning at i henhold til EU-Domstolens principielle afgørelse, C-205/20 af 8. marts 2022 skal det grundlæggende EU-retslige proportionalitetsprincip iagttages af de retshåndhævende myndigheder af egen drift, og det vil være nødvendigt at få indsat en mulighed for efter en konkret vurdering at fravige rettighedsfrakendelsen,

Hvis klippekortsordningen videreføres, er det derfor afgørende, at der i lovbemærkningerne vedr. § 60, stk. 5, under både de specielle bemærkninger, side 43, samt i de almindelige bemærkninger under punkt 2.6.3. indsættes følgende:

"Den automatiske frakendelse gør sig derfor ikke gældende overfor transportvirksomheder, idet man med begrebet "Den" i bestemmelsen henviser til et individ og ikke en juridisk person."

Ansvarsfordeling

Landbrug & Fødevarer finder, at man uden at begrænse ansvaret i henhold til transportforordningen, i forbindelse med dette forslag til dyrevelfærdslov også skal se på en nærmere fordeling af ansvar mellem de forskellige aktører i transportkæden.

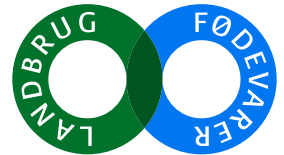
Transportforordningen (Rådets forordning (EF) Nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport) indeholder flere bestemmelser der direkte eller implicit beskriver ansvarssubjekterne i relation til transport af dyr. Selv om der i den indledende sætning i artikel 3, stk. 1, generelt beskrives, at det er forbudt at transportere dyr eller lade dyr transportere under sådanne forhold, at de kan komme til skade eller blive påført unødigt lidelse, og selv om der i artikel 3, litra b), generelt er fastsat, at det er en betingelse for transport af dyr, at "dyrene skal være egnede til den planlagte transport", så illustrerer det i andre litraer i samme artikel, (jf. Også formålsbetragtningerne i forordningen, betragtning 11 og 15), at det er relevant og i overensstemmelse med selve transportforordningen at *fordele* ansvaret mellem de relevante aktører i transportforløbet uden derved at hindre forordningens hensigt om at ansvaret for beskyttelse af dyr.

Der står f.eks. i artikel 3, litra c), at transportmidlet skal være udformet, indrettet og vedligeholdt, så dyrene ikke kommer til skade, og i litra f) at transporten skal gennemføres til bestemmelsesstedet uden forsinkelser samt under litra h), at dyrene med passende mellemrum skal tilbydes vand, foder og hvile.

En landmand gøres ikke ansvarlig for, om f.eks. litra c), f) og h) overholdes. På samme måde må det være muligt primært at holde landmanden ansvarlig for, om dyret er transportegnet. Selvfølgelig kan der være tale om så åbenlyse skader, at det udgør en forsømmelse, hvis en chauffør ikke undlader at transportere dyret, men Landbrug & Fødevarer finder ikke, at transportforordningens ordlyd i artikel 3 på nuværende tidspunkt bliver tillagt den rette betydning i danske sammenhænge, da den reelt forudsætter en differentiering mellem, hvem der primært kan gøres ansvarlig for hvad i forbindelse med transportforløbet.

Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at ikke alle potentielle ansvarssubjekter, kan gøres ansvarlige for alle delelementer i de forskellige litraer. For ellers giver formuleringerne af og opdelingen mellem de forskellige betingelser under de forskellige litraer i artikel 3, ikke mening ud fra en objektiv fortolkning.

Transportforordningens artikel 25 overlader det til medlemsstaterne at udmønte sanktioneringen, men foreskriver, at den skal være effektiv og præventiv. Det fremgår af artikel 25, at sanktionen skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen, hvorved det er tilkendegivet, at det er et krav at anlægge en proportionalitetsvurdering i disse sager. Det står endvidere følgende om sanktionering i formålsbetragtning nr. 22 til forordningen: "Gribes der ikke i tilstrækkeligt omfang ind over for overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen, vil dette tilskynde til, at reglerne ikke overholdes, hvilket igen virker konkurrenceforvridende. Der må derfor fastlægges ensartede procedurer i hele Fællesskabet for øget kontrol og iværksættelse af sanktioner ved overtrædelse af lovgivningen om dyrevelfærd. Medlemsstaterne bør indføre regler om sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning".

Ifølge transportforordningen – og EU-retten i øvrigt – er det således overladt til den nationale myndigheder at udmønte sanktioneringen. Så længe den er effektiv, proportionel og præventiv jf. også ordlyden i transportforordningens artikel 25. Landbrug & Fødevarer opfordrer derfor til, at man benytter lejligheden til at fastlægge en nærmere fordeling af ansvar mellem de forskellige aktører i transportkæden, så det står klart hvilke ansvarssubjekter, der kan sanktioneres for hvilke forhold i transportforløbet.

Styrket retssikkerhed i sager ved Det Veterinære Sundhedsråd

Hvis anklagemyndigheden i en sag er i tvivl om, hvorvidt et konkret forhold skal karakteriseres som uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling af dyr, skal der som udgangspunkt indhentes en udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1712 af 15. december 2015 om forelæggelse af veterinærfaglige spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd.

Professor ph.d., Nicolaj S. Holst, Juridisk Institut ved Aarhus Universitet har udarbejdet et responsum om Det Veterinære Sundhedsråds udtalelser i straffesager. Overordnet har Nicolaj S. Holst påpeget en række forskelle på Retslægerådet og Det Veterinære Sundhedsråd og konklusionen i responsummet bestyrker behovet for at nytænke sagsoplysningen i dyretransportsager af hensyn til retssikkerheden. Det gælder f.eks. den faglige sammensætning af Det Veterinære Sundhedsråd og brugen af ekstern bistand, kvalitet i afgørelserne, herunder begrundelser og beføjelser i relation til bevisvurderingen samt rammerne for sekretariatsbetjening.

Landbrug & Fødevarer vil igen benytte lejligheden til at opfordre til, at der igangsættes en evaluering af Det Veterinære Sundhedsråd med henblik på at styrke retssikkerheden i sager, der sendes til udtalelse i Rådet.

Landbrug & Fødevarer står til rådighed for uddybning af ovenstående punkter

Med venlig hilsen

Helle Lachmann
Juridisk kontrol- og reguleringschef
hgl@if.dk; +4530582159

Trine Vig
Fødevare- og veterinærpolitisk chef
tvt@if.dk; +4530178872

Att.: Susanne Rosbach
Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33, 2600 Glostrup

København, 25. november 2025

Høringssvar vedrørende udkast til Lov om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven (Strafskærper og udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet)

DOSO (Dyreværnsorganisationernes Samarbejdsorganisation) har den 31. oktober 2025 modtaget udkast til lovforslag om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven (J.nr. 2025-181433) og har følgende bemærkninger:

Overordnede bemærkninger

DOSO tilslutter sig åbenlyst intentionen om at skærpe straffen for overtrædelse af dyrevelfærdsloven og styrke anvendelsen af rettighedsfrakendelse. Dette er et nødvendigt skridt for at sikre, at lovgivningen afspejler befolkningens og den videnskabelige opfattelse af dyr som følende væsener.

Der er blandt dyreværnsorganisationer og i befolkningen generelt en udbredt opfattelse af, at gældende straffeniveauer ikke står mål med overtrædelsernes alvor. Særligt i grove sager om mishandling og vanrøgt opleves sanktionerne som uforholdsmæssigt milde og ikke-afskrækkende. Dette svækker retsfølelsen og sender et uheldigt signal om, at alvorlige overgreb på dyr ikke tillægges tilstrækkelig vægt.

Det er positivt, at strafferammen ved særligt skærpende omstændigheder foreslås øget til op til 6 års fængsel via indsættelsen af ny bestemmelse i straffeloven.

DOSO mener imidlertid, at det er helt afgørende, at denne forhøjede ramme også udnyttes i praksis. Vi opfordrer derfor til, at anvendelsen af de nye strafbestemmelser følges op med en systematisk evaluering efter 2–3 år.

Endelig anbefaler DOSO, at det overvejes at udvikle en ordning, hvor kontrollanter og politi i forbindelse med inspektioner og dyrevelfærdskontroller gives mulighed for at udstede bødeforelæg direkte, uden om domstolene, i tilfælde af åbenbare og konstaterbare overtrædelser af dyrevelfærdsloven. En sådan ordning kendes allerede fra blandt andet færdselslovgivningen, miljølovgivningen, fødevarerlovgivningen og ordensbekendtgørelserne.

Anima, Dyrenes Dags Komité, Dyrenes Venner,
Dyreværnet-Værn for Værgeløse Dyr, Hundens Tarv, Husdyrenes Vel Fyn, Inges Kattehjem, Kattens Værn,
Nyt Hesteliv, Svalen, World Animal Protection-Danmark, Pindsvinevennerne i Danmark,
Sønderjyllands Dyreværnsforening, Dyrenes Frie Farm, Nordsjællands Kattehjælp
Danish Friends of Animals, Dyrlæger uden Grænser, Hestens Værn,
De Vilde Delfiner, Dyrenes Alliance, Kaninværnet

Retspraksis og behovet for reelle strafskærper

Arbejdsgruppens gennemgang af retspraksis viser, at strafferammerne hidtil langt fra er blevet udnyttet fuldt ud. Selv i sager med betydelig lidelse og mange dyr involveret ses ofte straffe på 60 dage eller derunder. Derudover ses også, at straffene ofte betinges, hvilket yderligere styrker indtrykket af, at man fra domstolens side ikke tager overtrædelser af dyrevelfærdsloven alvorligt nok. Dette er uforeneligt med lovgivers tidligere intentioner og den generelle retsopfattelse i samfundet.

Det er derfor positivt, at strafniveauet forudsættes fordoblet i de grovere tilfælde. DOSO stiller sig dog tvivlende over for, hvorvidt denne ambition reelt vil blive omsat til praksis, uden en mere tydelig normering i forarbejder og retspraksis.

Vi savner en nærmere præcisering af, hvad der konkret forventes forstået ved ”højere straffe”. Efter vores opfattelse bør dette indebære:

- En markant øget anvendelse af ubetingede fængselsstraffe i grove sager
- Bøder, der i langt højere grad afspejler den økonomiske realitet for gerningspersonen
- En konsekvent praksis, der tager gentagelse og omfang alvorligt.

Vurdering af mishandling – brug af Det Veterinære Sundhedsråd

Ifølge udkastet skal anklagemyndigheden som udgangspunkt indhente en udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd (DVS), hvis der er tvivl om, hvorvidt et forhold skal betragtes som uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling.

- DOSO mener, at det bør overvejes, om vurderingen kan baseres på mere end én instans, særligt i sager hvor mere usædvanlige dyrearter er involveret. Dette gælder, selv om vi er bevidste om, at rådet har mulighed for at konsultere eksterne eksperter. DOSO anbefaler derfor, at det overvejes, om det bør være muligt at inddrage to uafhængige faglige vurderinger.
- Den ene vurdering bør helst komme fra en dyrlæge eller eventuelt en biolog med speciale i den pågældende dyreart.
- Formålet er at styrke den faglige bredde og retssikkerheden.

Bemærkninger til § 58 – mulighed for bøde i mishandlingssager

Forslaget lægger op til, at der i sager om mishandling nu også undtagelsesvis kan idømmes bøde i stedet for fængsel.

Selvom vi forstår hensynet til juridiske personers mulighed for at blive straffet, er DOSO bekymret for, at dette kan føre til en udvanding af sanktionen i sager, der efter deres karakter bør udløse frihedsstraf.

Vi mener derfor, at:

- Udgangspunktet ved mishandling fortsat entydigt bør være frihedsstraf
- Bødestraf alene bør anvendes i meget snævre undtagelsestilfælde
- Dette bør præciseres tydeligere i forarbejderne.

Derudover er det uhensigtsmæssigt, at både stk. 2 og stk. 3 fortsat har en strafferamme på op til 2 år, selv om mishandling (stk. 3) er objektivi grovere end grov uforsvarlighed (stk. 2).

Rettighedsfrakendelse og klippekortsordning – § 60

Det er overordnet meget positivt, at adgangen til rettighedsfrakendelse udvides betydeligt, og at udgangspunktet fremover er ubetinget frakendelse.

DOSO har dog følgende bemærkninger:

a) Udvid klippekortordningen til også at omfatte § 58, stk. 1

Foreløbigt gælder klippekortordningen kun ved tre overtrædelser af stk. 2 eller 3 inden for fem år. DOSO anbefaler, at den også udvides til at omfatte gentagne overtrædelser af stk. 1.

Gentagen uforsvarlig behandling dokumenterer manglende evne eller vilje til at tage ansvar for dyr og bør medføre rettighedsfrakendelse på linje med grovere forhold.

b) Mulighed for frakendelse allerede ved førstegangsovertrædelser

I særligt grove sager om mishandling eller grov vanrøgt bør det være muligt at idømme ubetinget rettighedsfrakendelse allerede ved førstegangstilfælde.

Tre "chancer" er uforeneligt med den beskyttelse, loven skal give dyr mod alvorlig og gentagen lidelse.

c) Frakendelse bør kunne omfatte hele husstanden

For at undgå omgåelse bør det overvejes, om rettighedsfrakendelse også kan udvides til at omfatte en husstand. Ellers opstår der en klar risiko for, at en anden person i husstanden formelt overtager ejerskabet, mens den fradømte fortsat reelt har omgang med dyr.

Bødeniveauer og erhvervsmæssig dyretransport

Selvom det er positivt, at bødeniveauerne generelt hæves og gradueres, vurderer DOSO, at de stadig fremstår for lave til at have tilstrækkelig præventiv virkning – særligt for erhvervsdrivende.

Vi bemærker desuden, at bødeniveauerne for erhvervsmæssig dyretransport videreføres uændret, selv om dette område gentagne gange har vist alvorlige og systematiske problemer.

DOSO anbefaler, at:

- Bødeniveauet for erhvervstransport tages op til fornyet vurdering
- Gentagne overtrædelser i transportleddet i højere grad medfører rettighedsfrakendelse
- Bøderne i højere grad afspejler virksomheders omsætning og økonomiske kapacitet.

Afsluttende bemærkninger

DOSO hilser lovforslaget velkomment og anerkender den politiske vilje til at styrke dyrevelfærden gennem skærpede straffe og udvidede muligheder for rettighedsfrakendelse.

Vi opfordrer dog kraftigt til, at:

- Strafskærpelser ikke forbliver symbolske, men får reel gennemslagskraft i praksis, eventuel evaluering af hvordan retspraksis er blevet påvirket
- Kontrollanter skal kunne uddele bødeforlæg direkte
- Rettighedsfrakendelse anvendes konsekvent og effektivt
- Systemet sikrer, at personer og virksomheder, der gentagne gange krænker dyrevelfærden, permanent forhindres i at holde dyr.

På den baggrund anbefaler DOSO, at lovforslaget suppleres og justeres i overensstemmelse med ovenstående bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lina Lind Christensen
Formand i DOSO
Dyreværnsorganisationernes Samarbejdsorganisation

Anna Kornum

Dyrevelfærdskonsulent

Anima, Dyrenes Dags Komité, Dyrenes Venner,
Dyreværnet-Værn for Værgeløse Dyr, Hundens Tarv, Husdyrenes Vel Fyn, Inges Kattehjem, Kattens Værn,
Nyt Hesteliv, Svalen, World Animal Protection-Danmark, Pindsvinevennerne i Danmark,
Sønderjyllands Dyreværnsforening, Dyrenes Frie Farm, Nordsjællands Kattehjælp
Danish Friends of Animals, Dyrlæger uden Grænser, Hestens Værn,
De Vilde Delfiner, Dyrenes Alliance, Kaninværnet

Fødevarestyrelsen

Att.:245@fvst.dk

cc.:suro@fvst.dk

■ SEKRETARIAT
Karetmagervej 9
7000 Fredericia
Tlf. 7023 1114
CVR 13900949
ldm@maelkeproducenter.dk
www.maelkeproducenter.dk

Fredericia den 28. november 2025

Vedr.: Journalnummer 2025-181433, høringssvar til forslag til lov om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven

Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter(LDM) takker for muligheden for at afgive høringssvar.

I forhold til forslag om lovændringer har foreningen følgende bemærkninger:

Landsforeningen for Danske Mælkeproducenter (LDM) er stærkt bekymret for, at en gennemførelse af de påtænkte regler til yderligere skærpelse af dyrevelfærdsområdet vil skabe en utilsigtet vilkårlighed og en yderligere manglende proportionalitet indenfor dette rets område.

Særligt skal der henvises til følgende problemstillinger:

1. Når straffene skærpes så voldsomt, som der lægges op til, bør det under henvisning til EMRK artikel 6 og retsplejelovens § 96 stk. 2 være nødvendigt, at man samtidig laver et fundamentalt opgør med det Veterinære Sundhedsråds rolle i sagerne således, at rådet fremadrettet i langt højere grad reelt kommer til at virke uafhængigt på linje med de regler og de principper om højeste konkrete faglighed, der gælder for f.eks. Retslægerådets virke. Som det er i dag, er rådet reelt en del af Fødevarestyrelsens organisation og sammensættes ikke af uafhængige faglige eksperter fra sag til sag. Videre er det direkte krænkende for retsbevidstheden, at Det veterinære Sundhedsråd reelt er fritaget fra at skulle begrunde sin faglige konklusioner.
2. Hvis der skal være en klippekortsordning (tre klip) er det påkrævet, at der ikke i alle tilfælde automatisk sker absolut kumulation. Ellers vil der bl.a. hvor flere dyr går sammen og derved udsættes for den samme behandling, kunne ske helt barokke konsekvenser af bare én fejl.
3. De skærpede straffe og klippekortsordningen vil uundgåeligt kunne komme til at virke voldsomt overfor landbrugserhvervets dyrehold, idet der her allerede gælder vidtgående regler for kontrol og tilsyn. Mindre hobbylandmænd og private dyreejere (kæledyr) kontrolleres og reguleres derimod stort set ikke i Danmark og der er i Danmark ingen krav om uddannelse af disse grupper. Hvis ønsket er en generel bedre dyrevelfærd, er det derfor uforståeligt, at man tilsyneladende kun har fokus på nogle grupper og ikke andre.

4. Det er endvidere uforståeligt, at man fortsat ikke i langt højere grad har fokus på det samlede generelle niveau for dyrevelfærd hos ejeren. I produktionsforhold burde det generelle niveau altid være i centrum for bedømmelsen af dyrevelfærden og ikke ønsket om at straffe enkelte fejl og utilsigtede hændelser.

På foreningens vegne

Med venlig hilsen

Lone Vestergaard

Fredericia d. 28. November 2025

Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

Journalnr. 2025-181433

Sendt til 245@fvst.dk
Cc: suro@fvst.dk

Danske Svineproducenters høringssvar til ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven.

Danske Svineproducenter takker for muligheden for at afgive høringssvar til:

"Forslag til lov om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven".

Danske Svineproducenters bemærkninger:

Landsforeningens grundlæggende holdning til dyremishandling er, at det ikke er acceptabelt.

Om bøder og fængselsstraffe vil have en præventiv virkning kan diskuteres. Det fremføres ofte, når det drejer sig om mennesker, der har begået forskellige former for kriminalitet, at råd og vejledning har en større virkning end bøder og fængsel.

Det kunne være en mulighed at idømme en form for tvungen rådgivning, udført af konsulenter eller praktiserende dyrlæger. Ikke dyrlæger fra Fødevarestyrelsen, da der her ofte er mangel på praktisk viden, men stor viden om love og bekendtgørelser.

Til selve lovforslaget har vi følgende kommentarer:

§60 stk. 2

Hvem bestemmer/beslutter hvornår noget er i misforhold?

§196b

Hvad forstås der ved skærpende omstændigheder? – Er det en dyrlæge, en dommer, det Veterinære Sundhedsråd eller?

I lovforslagets hovedpunkter, punkt 2.1.1. Gældende ret:

I femte afsnit der starter med: *"I straffesager kan parterne forelægge konkrete..."* nævnes det Veterinære Sundhedsråd.

Der skal fastsættes en tidsfrist for hvor længe det Veterinære Sundhedsråd må være om at afgive svar.

Som det er nu, kan der let på over et år inden de kommer med deres svar. Det er beskæmmende for retssikkerheden.

Det er også vigtigt, i samme afsnit, at det gøres helt klart at BEK 1712 af 15.november 2015 §2 stk.2 (Vedrørende det Veterinære Sundhedsråd) stadig gælder, og lyder som følger:

"Spørgsmålene må ikke lægge op til en bevismæssig vurdering eller stillingtagen til, om den sigtede kan anses for skyldig i bestemte lovovertrædelser"

Generelt om det Veterinære Sundhedsråd:

Det er et problem, at kun en ud af rådets seks medlemmer i dag er i praksis som dyrlæge (produktionsdyr). 3 fra de resterende 5 i rådet har ikke været i praksis, men er specialister i hund, kat og hest. To af de fem resterende medlemmer har henholdsvis 1 (1987-1988) og 2 (1981-1983) års praksis erfaring, altså henholdsvis 37 og 42 år tilbage i tiden.

Med venlig hilsen

Martin S. Berthelsen

Chefkonsulent, Cand.Agro

Landsforeningen af Danske Svineproducenter

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

28. november 2025

Vedr. høring over forslag til lov om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Fødevarestyrelsen dateret d. 31. oktober 2025 vedr. høring over forslag til lov om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven (J.nr. 2025-181433). Det Dyreetiske Råd har følgende bemærkninger.

Det Dyreetiske Råd har tidligere udtalt sig om straffe for overtrædelse af regler vedr. hold af dyr. Ved en høring i 2015 over ændringer af dyreværnsloven¹ udtalte Rådet følgende vedrørende strafskærpelse:

”Det Dyreetiske Råd kan tilslutte sig, at straffen for overtrædelser af dyreværnsloven skærpes. Dyr betragtes ikke længere blot som ejendom, men i stigende grad også som levende væsener, der skal behandles omsorgsfuldt, som der også lægges op til i dyreværnslovens § 2. Det kan derfor forekomme at afspejle et utidssvarende syn på dyr og være krænkende for retsfølelsen, hvis oplevelsen er, at der ikke er sammenhæng mellem overtrædelser af dyreværnsloven og den efterfølgende straf. Det Dyreetiske Råd er dog samtidig opmærksomt på væsentligheden af at forebygge, at sådanne overtrædelser finder sted. Såfremt en skærpelse af straffen kan have en præventiv effekt, taler dette efter Rådets opfattelse til yderligere støtte for forslaget. Rådet peger videre på, at der af forebyggelseshensyn også bør være fokus på i højere grad, og især ved gentagelsestilfælde, at bruge muligheden for frakendelse af retten til at holde dyr i begrænsede perioder eller i grove tilfælde for altid.

Det Dyreetiske Råd henleder samtidig opmærksomheden på, at der kan være mange forskellige årsager til overtrædelser af dyreværnsloven. For nogle forhold kan der være behov for oplysningskampagner for at forebygge overtrædelser, der typisk skyldes uvidenhed. Og i visse tilfælde kan der være behov for støttende tiltag vedrørende sociale omstændigheder, hvor der er risiko for, at dyr lider overlast. Rådet mener således, at skærper af straf ikke kan stå alene.”

Tidligere i 2025 afgav Det Dyreetiske Råd en udtalelse om svineproduktion², hvor Dyrevelfærdsaftalens pkt. 7 om undersøgelse af retspraksis og mulige strafskærper samt arbejdsgrupperapporten om mulige strafskærper på dyrevelfærdsområdet også blev adresseret. Det Dyreetiske Råd udtalte her følgende i forhold til arbejdsgruppens vurdering af, at der er grundlag for at hæve straffniveauet især i grove sager og for i højere grad at skærpe straffen inden for den eksisterende strafframme, samt at iværksætte mulige

¹ [Høringssvar til høring over forslag til lov om ændring af dyreværnsloven \(2015\).](#)

² [Udtalelse om svineproduktion \(2025\).](#)

skærper og præciseringer ift. brug af bøde- og fængselsstraf samt frakendelse af retten til at have med dyr at gøre:

”Det Dyreetiske Råd anbefaler, at der fra myndighedernes side hurtigst muligt følges op på dette. Rådet bemærker, at arbejdsgruppen primært har taget udgangspunkt i en gennemgang af retspraksis sammenholdt med lovens intentioner. Rådet finder, at dette er et fornuftigt udgangspunkt for overvejelserne om straffe på dyrevelfærdsområdet, og Rådet bemærker, at arbejdsgruppen også berører, hvordan mulighederne for at sanktionere (i hvert fald på nogle områder) harmoniserer med dyrlægenes faglige vurderinger af alvoren ved overtrædelser. Rådet anbefaler, at der i det videre arbejde samtidig indgår overvejelser om sanktioners forebyggende effekt, så det sikres, at reglerne overholdes, og at der er opmærksomhed på, at straffene ligger på linje med nugældende samfundsmæssige normer for hold og brug af dyr.”

Det Dyreetiske Råd tilslutter sig fortsat de tidligere fremsatte betragtninger om straffe for overtrædelser af dyreværns-/dyrevelfærdsloven. Rådet hilser samtidig velkomment, at der med forslaget i indeværende høring følges op på arbejdsgruppens grundige forarbejde vedr. mulige strafskærper. I forlængelse af de ovennævnte betragtninger hæfter Rådet sig ved, at der i overvejelserne om strafskærperne inddrages hensyn til, om niveauerne vil være tilstrækkelige til at have en afskrækkende effekt med henblik på forebyggelse, om niveauerne giver mening i forhold til retsfølelsen, og at der i konkrete sager kan indgå skærpene eller formildende omstændigheder, som grundlag for en vurdering af proportionaliteten mellem lovovertrædelsen og niveauet af straf. Rådet kan tilslutte sig, at disse principper lægges til grund for strafskærperne.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Sekretariatsleder

J.nr. 2025-181433 sendt til 245@fvst.dk med kopi til suro@fvst.dk

SamMarks”

Indledende bemærkninger

SamMark takker for muligheden for at afgive bemærkninger til høringen af ovenstående lovforslag. Vi ønsker med dette høringssvar både at anerkende intentionerne om styrket dyrevelfærd og at påpege de områder, hvor proportionalitet, klarhed og retssikkerhed efter vores opfattelse bør styrkes.

Vi finder det positivt, at lovforslaget søger at imødegå alvorlige overtrædelser gennem skærpede straffe og tydeligere muligheder for rettighedsfrakendelse. Det er imidlertid vigtigt, at initiativerne udformes på en måde, der både styrker retsbeskyttelsen af dyr, og samtidig understøtter retssikkerheden for de personer og virksomheder, der arbejder professionelt med dyr.

Det er SamMarks grundholdning, at dyr skal behandles med ordentlighed og respekt, og tager på det kraftigste afstand fra grov og uforsvarlig mishandling af dyr.

Generelle bemærkninger vedrørende bødestraf for leverandører, transportør og eksportør

Det noteres at der i afrapportering i ”Undersøgelse af mulige strafskærpelser m.v. på Dyrevelfærdsområdet” (februar 2025) noteres, at der i dyrevelfærdsloven er indført **skærpede bødestrafte** specifikt for: *for leverandører (landmænd) og transportører (vognmænd/transportvirksomheder)*”

skrives:

”I sager om transport af dyr gælder det, at flere ansvarssubjekter kan straffes samtidig. Det betyder,

J.nr. 2025-181433 sendt til 245@fvst.dk med kopi til suro@fvst.dk at både leverandøren og transportøren efter omstændighederne og på baggrund af en konkret vurdering af det strafferetlige ansvar kan straffes for samme overtrædelse.”¹

Det skrives videre: “ I sager om transport af dyr gælder det, at flere ansvarssubjekter kan straffes samtidig, dvs. både leverandør og transportør kan sanktioneres for samme overtrædelse. Anklagemyndigheden skal rejse tiltale både mod den chauffør, der har udført transporten, og mod arbejdsgiver/vognmand og leverandør, hvis det kan godtgøres, at disse har været medvirkende til overtrædelsen eller har begået selvstændige overtrædelser.”²

Der skrives: “Ministeriet vurderer, at det nuværende skærpede strafniveau på dyretransportområdet for transportør (vognmand) og leverandør (landmand) bør opretholdes.”³ Samt noteres følgende, “Det bemærkes, at de ændringer, som vedrører skærpet bødestraf, ikke omfatter de bødeniveauer, der gælder for leverandør (landmand) og transportør (vognmand) i sager om erhvervsmæssig transport af dyr. De gældende bødeniveauer for overtrædelser inden for transport, som fremgår af forarbejderne til den gældende dyrevelfærdslov, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat, videreføres således.”⁴

Ved brug af de skærpede bestemmelser er det vigtigt at fastholde at §§58-60 vedrører hold af dyr og ikke transport. Det er vores bekymring at udkastet til lovforslaget af dyrevelfærdsloven ikke angiver i strafbestemmelserne §58-60, at disse kun vedrører overtrædelser ved hold af dyr. Denne sontring bør klart specificeres fremadrettet.

Specifikke bemærkninger

§ 58, stk. 1-3: »Den, der ved overanstrengelse eller vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Stk. 2. Hvis det i stk. 1 nævnte forhold har

---

¹ Undersøgelse af mulige strafskærper m.v. på Dyrevelfærdsområdet, 2025, s. 16

² Undersøgelse af mulige strafskærper m.v. på Dyrevelfærdsområdet, 2025, s. 16

³ Bilag 1 - Udkast til lovforslag om strafskærper, 2025, s. 16

⁴ Bilag 1 - Udkast til lovforslag om strafskærper, 2025, s. 5

J.nr. 2025-181433 *sendt til* 245@fvst.dk med kopi til suro@fvst.dk

haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. hvis det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold har haft karakter af mishandling, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.«

Den foreslåede bestemmelse opererer med tre niveauer af uforsvarlighed: uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling og mishandling, men strafferammen for grovere uforsvarlighed (§ 58, stk. 2) og mishandling (§ 58, stk. 3) er identiske. Dette udvander den juridiske sondring mellem begreberne og skaber risiko for en uensartet og uforudsigelig praksis.

Hverdagen for professionel håndtering af dyr indebærer mange arbejdsgange, hvor utilsigtede forhold kan opstå uden forsæt eller grov uagtsomhed. Med den forhøjede strafferamme til fængsel indtil 1 år for almindelig uforsvarlig behandling, er der risiko for, at:

- mindre alvorlige forhold reelt behandles som kriminelle handlinger
- enkeltstående fejltrin i pressede driftsforhold fører til uforholdsmæssige straffe
- erhvervsaktører rammes hårdt i sager, hvor der ikke foreligger hverken forsæt eller tilsidesættelse af grundlæggende dyrevelfærdsstandarder

Anbefalinger:

SamMark anbefaler, at der udarbejdes klarere og mere operationelle kriterier for, hvad der udgør henholdsvis:

- almindelig uforsvarlighed
- grovere uforsvarlighed
- mishandling

§60, stk. 1 og 2: »Den, der ved dom findes skyldig i uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal af dyr.

J.nr. 2025-181433 *sendt til* 245@fvst.dk med kopi til suro@fvst.dk

Overtrædelse af frakendelsen straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Stk. 2. Frakendelse efter stk. 1 kan undtagelsesvist ske betinget, hvis ubetinget frakendelse vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelse kan endvidere ske betinget, hvis den, der findes skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1, ikke tidligere har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1-3. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal dyr.«

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at personer dømt for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling kan få forbud mod at arbejde med dyr, midlertidigt eller permanent. For mange erhvervsdrivende vil en sådan frakendelse have karakter af et faktisk erhvervsforbud med alvorlige konsekvenser for indtjening, driftsmuligheder og fremtidig beskæftigelse. SamMark finder det derfor afgørende, at anvendelsen af frakendelse i praksis ledsages af:

- en meget restriktiv anvendelse ved førstegangsovertrædelser, medmindre der foreligger grov uagtsomhed eller forsæt
- en tydelig sondring mellem driftsfejl eller hændelige uheld og egentlig uforsvarlig behandling
- en klar administrativ vejledning til politi og anklagemyndighed om proportionalitetsvurderingen
- vurderingen af proportionaliteten bør forholde sig til antallet af dyr i besætningen
- at der skelnes klart mellem hvem der de facto er årsag til en evt. uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling og hvem der straffes for evt. en uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling således der ikke er tilfælde hvor f.eks. en aktør bliver straffet for en gerning som en evt. 3. part er skyldig i.

Når frakendelse kan ske både tidsbestemt og for bestandig, er der behov for klare kriterier for:

- hvilke typer af forhold der kan begrunde varig frakendelse
- hvordan domstolene skal vægte overtrædelsens alvor, forsæt, omfang og gentagelser

J.nr. 2025-181433 sendt til 245@fvst.dk med kopi til suro@fvst.dk

- hvornår der bør ske begrænsning til bestemte arter eller et bestemt antal dyr

Anbefalinger:

SamMark anbefaler, at der i bemærkningerne indføres tydelige pejlemærker for, hvornår frakendelse bør være:

- påkrævet
- mulig
- udelukket

Dette vil øge retssikkerheden og skabe en mere ensartet praksis på tværs af politikredsene.

Afsluttende bemærkning

SamMark støtter det overordnede mål om høj dyrevelfærd og en effektiv bekæmpelse af mishandling af dyr. Vi deler ønsket om at sikre en høj dyrevelfærdsstandard og en effektiv reaktion over for alvorlige overtrædelser. Samtidig er det afgørende, at lovgivningen udformes på en måde, der understøtter en retfærdig, proportional og forudsigelig retspraksis, særligt for de mange erhvervsaktører, der dagligt arbejder professionelt og ansvarligt med dyr.

SamMark finder, at de foreslåede ændringer indebærer uforholdsmæssigt vidtgående skærper, som risikerer at ramme almindelige og ansvarlige erhvervsaktører langt hårdere, end der er sagligt grundlag for. Når strafferammerne øges markant, uden at sondringen mellem uforsvarlighed, grovere uforsvarlighed og mishandling præciseres, skabes der betydelig risiko for tilfældig og uensartet praksis, og for, at hændelige driftsfejl reelt kriminaliseres. Ydermere er der risiko for, at større aktører bliver udsat for disproportionale sanktioner ved enkeltstående sager.

Særligt udvidelsen af mulighederne for rettighedsfrakendelse, som i praksis vil udgøre et erhvervsforbud, er stærkt bekymrende. Uden klare og snævre kriterier kan indgrebet ramme førstegangsovertrædelser og forhold uden forsæt eller grov uagtsomhed, hvilket underminerer proportionaliteten i sanktionerne. SamMark opfordrer til, at der indføres tydelige definitioner af

J.nr. 2025-181433 *sendt til* 245@fvst.dk med kopi til suro@fvst.dk overtrædelsestyperne og skærpede betingelser for, hvornår rettighedsfrakendelse kan anvendes. I sin nuværende form skaber lovforslaget betydelige retssikkerhedsproblemer.

SamMark står meget gerne til rådighed for dialog om de konkrete dele af lovforslaget og de praktiske implikationer for erhvervet.

Med venlig hilsen

Lisbet Hommelhoff

Mail: lh@sammark.dk, Mobil: + 45 2561 6114

Att.:

Fødevarestyrelsen

245@fvst.dk

CC: suro@fvst.dk

3F, ATL og DI Transport: Høringssvar over forslag til dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven

3F, ATL og DI Transport takker for muligheden for at afgive høringssvar over forslag til dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven.

Vi anerkender formålet om at sikre høj dyrevelfærd, men ønsker at udtrykke væsentlige bekymringer i forhold til de praktiske og retlige konsekvenser af de foreslåede ændringer. Særligt har vi kommentarer vedrørende bøder, chaufførernes ansvar samt genindførelsen af en klippekortsordning.

Chaufførernes og vognmændenes retsstilling

Sager om, hvorvidt dyr er egnede til transport, har siden 2007 givet store problemer – især når det gælder, hvem der har ansvaret. Mange chauffører og vognmænd er blevet skræmt væk fra branchen, fordi de frygter at blive gjort ansvarlige for noget, de ikke har nogen reel mulighed for at opdage. Vi mener, at lovforslaget vil forværre situationen, fordi der ikke er taget hensyn til hvordan problemer med ansvarsplacering håndteres i retssystemet.

Det er helt afgørende, at det primært er leverandøren (typisk landmanden) der har ansvaret, hvis der er problemer med dyrenes transportegnethed forud for transporten. Landmanden har haft dyrene i stalden og har den bedste forudsætning for at vurdere eventuelle skader eller sygdomme. Chaufføren og transportvirksomheden afhenter kun dyrene, og har ikke samme mulighed for at opdage skjulte problemer.

Flere lovinitiativer har siden 2007 forudsat, at skærpede straffe for overtrædelse om transportegnethed ikke må ramme chaufføren eller ledsagerne. Det bør fremgå entydigt, at sanktionspraksis fortsat ikke omfatter chauffører og afledt vognmanden i tilfælde, hvor ansvaret entydigt hviler på en anden, typisk leverandøren. Myndighederne har indtil nu haft forskellig praksis blandt anklagere i forhold til at rejse tiltale mod chaufføren. Den nuværende praksis medfører, at mange chauffører fravælger faget. Ofte bliver chaufføren nemlig inddraget i retssager

mod transportvirksomheden, selvom det allerede fra starten står klart, at chaufføren ikke kan straffes. Dette skaber usikkerhed og påvirker både chaufførens mentale trivsel og lyst til at fortsætte i branchen.

Ved tiltale af chaufføren og afledt mod vognmanden skal der altid ske en individuel og konkret vurdering, om chaufføren kunne have opdaget problemerne, og dermed overhovedet burde straffes. Denne tilgang bør understreges i både de generelle og specifikke bemærkninger til lovforslaget, ligesom undtagelsen bør præciseres i relevante afsnit.

Klippekortsordningen

Vi vil gerne gøre opmærksom på, at ønsket om rimelige og fair regler for danske og udenlandske transportfirmaer tidligere har ført til afskaffelsen af klippekortsordningen i 2020. Årsagen var, at det ellers gav udenlandske virksomheder en fordel, fordi de ofte kun kørte i Danmark i kortere perioder, og derfor ikke blev ramt af sanktionerne på samme måde som danske virksomheder. En genindførelse af af klippekortsordningen bør derfor ikke omfatte transportsektoren, da det vil medføre en konkurrencefordel til udenlandske lastbiler og deres chauffører og i værste fald koste danske arbejdspladser.

Det skal også bemærkes, at klippekortsordningen ikke indgik i arbejdsgruppens rapport om mulige straffeskæmpelser på dyrevelfærdsområdet. Det fremstår derfor som en politisk beslutning, der ikke er fagligt funderet.

Reglerne rammer samtidig virksomhederne meget forskelligt, afhængig af hvor de transporterer. Især de større virksomheder, der håndterer et betydeligt antal transporter på årsbasis med mange forskellige medarbejdere, kan blive hårdt ramt, når kun enkelte har overtrådt reglerne. Der er væsentlig forskel på, om flere overtrædelser skyldes én person, eller om de sker hos forskellige chauffører i en stor virksomhed. For at undgå, at få fejl får disproportional konsekvenser for virksomheder, bør antallet af transporter og dyr indgå i vurderingen af, hvor alvorlig en overtrædelse er – så ansvarlige virksomheder ikke straffes urimeligt hårdt.

Det er vigtigt at understrege, at det økonomiske incitament til at medtage ikke transportegnede dyr primært ligger hos leverandøren, der kan miste værdien af en slagtegris på 1.000-1.500 kr. For transportvirksomheden består incitamentet kun i et mindre fragtbeløb på 20-30 kr., som hovedsageligt dækker omkostninger til drift og løn.

Såfremt klippekortsordningen opretholdes, bør den i transportegnethedssager kun bruges over for de virksomheder, der har det primære ansvar (landmanden). Vi er bekymrede for, at effekten vil ramme danske transportvirksomheder langt hårdere end konkurrenter fra udlandet og derved undergrave både branchen og den generelle forsyningssikkerhed i Danmark.

Afsluttende bemærkninger

Transportvirksomheder er fortsat omfattet af de allerede meget høje vejledende bødeniveauer. Det er problematisk, at de eksisterende bødestraffe allerede nu anvendes på en måde, som ikke tager tilstrækkeligt hensyn til proportionalitetsprincippet i EU-retten – særligt når der kumuleres straf ved gentagelsestilfælde på tværs af forskellige personer hos samme virksomhed. Dette risikerer at ramme transportsektoren unødigt hårdt og skaber en urimelig retstilstand for branchens aktører.

Slutteligt vil vi gerne bemærke, at det er en markant overimplementering, som strider imod regeringens egen dagsorden og målsætning om at mindske byrder for erhvervslivet og højne dansk konkurrenceevne.

Vi opfordrer derfor til, at lovforslaget justeres:

- så det primære ansvar for dyrs transportegnethed er leverandørens,
- så det tydeliggør, at chauffører og afledt vognmændene alene kan gøres ansvarlige for dyrets transportegnethed ved akutte skader, som kan tilskrives håndteringen under transportforløbet
- så det sikrer, at en evt. klippekortsordning indrettes, så den anvendes rigtigt og proportionelt i forhold til ansvarsfordelingen i transportegnethedsager og ikke fører til urimelige eller urimeligt byrdefulde konsekvenser (diskriminering) af danske chauffører og deres virksomheder.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug
Sendt pr. mail

Dato: 27. november 2025
Sagsbeh.: CRJ
J.nr.: 25/29774

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ved brev af 4. november 2025 (sagsnr. 2025-181433) anmodet om eventuelle bemærkninger til lovudkast om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven (Strafskærper og udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet).

Med lovudkastet foreslås bl.a. at indføre en bestemmelse i straffeloven om overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen under særligt skærpende omstændigheder (lovudkastets § 2, nr. 1). Den foreslåede bestemmelse er efter lovudkastet tiltænkt anvendt i tilfælde, hvor forholdet samlet set skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for dyrevelfærdslovgivningen. Det anføres i lovbemærkningerne, at den foreslåede bestemmelse som "en almindelig rettesnor" forudsættes anvendt, hvis der bliver tale om en straf på omkring 6 måneders fængsel eller derover.

Landsretten forudsætter, at det anførte ikke udelukker domstolene fra – efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen – at idømme en straf på 6 måneders fængsel eller derover alene efter dyrevelfærdslovgivningen for (forsætlig) overtrædelse heraf. Landsretten skal opfordre til, at dette præcises i lovbemærkningerne, så der ikke er tvivl herom.

I forhold til det anførte under pkt. 2.3.4 i de almindelige bemærkninger og i de specielle bemærkninger til forslaget til nyaffattelsen af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1-3 (lovudkastets § 1, nr. 1), om absolut kumulation af bødestrafte bør det i overensstemmelse med sædvanlig lovgivningspraksis nærmere beskrives i lovbemærkningerne, hvilke hensyn der bærer en fravigelse af det almindelige udgangspunkt om modereret kumulation. Det bør endvidere præciseres, om der lægges op til en udvidelse – eller indskrænkelse – af det hidtil forudsatte udgangspunkt for, hvornår der ved lovovertrædelser begået i erhvervsforhold kan være grundlag for absolut kumulation, jf. herved beskrivelsen af gældende ret under pkt. 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Af pkt. 3 i de almindelige bemærkninger fremgår, at lovudkastet vurderes at medføre merudgifter for kriminalforsorgen (nu Danmarks Fængsler) og i øvrigt begrænsede merudgifter for det offentlige. Hertil bemærkes, at lovudkastet ikke nærmere omtaler merudgifter for domstolene som følge af de foreslåede straffeskærper og udvidelsen af området for rettighedsfrakendelse. Landsretten finder det i den forbindelse væsentligt, at domstolene fremover tilføres de fornødne midler i for-

bindelse med lovændringer, som medfører merudgifter for domstolene. I modsat fald vil flerårstalen fra november 2023 om domstolenes økonomi for 2024-2027 løbende kunne blive udhulet af nye ressourcekrævende lovgivningsinitiativer.

Landsretten ønsker ikke herudover at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Carsten Kristian Vollmer

Vestre Landsret Præsidenten

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31
2600 Glostrup

27. november 2025

J.nr.: 25/29626-2

Sendt pr. mail til 245@fvst.dk og suro@fvst.dk

Sagsbehandler: Lars B Olesen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ved brev af 31. oktober 2025 (sagsnr. 2025-181433) anmodet om eventuelle bemærkninger til lovudkast om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven (Strafskærper og udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet).

Med lovudkastet foreslås bl.a. at indføre en bestemmelse i straffeloven om overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen under særligt skærpende omstændigheder (lovudkastets § 2, nr. 1). Den foreslåede bestemmelse er efter lovudkastet tiltænkt anvendt i tilfælde, hvor forholdet samlet set skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for dyrevelfærdslovgivningen. Det anføres i lovbemærkningerne, at den foreslåede bestemmelse som "en almindelig rettesnor" forudsættes anvendt, hvis der bliver tale om en straf på omkring 6 måneders fængsel eller derover.

Landsretten forudsætter, at det anførte ikke udelukker domstolene fra – efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen – at idømme en straf på 6 måneders fængsel eller derover alene efter dyrevelfærdslovgivningen for (forsætlig) overtrædelse heraf. Landsretten skal opfordre til, at dette præcises i lovbemærkningerne, så der ikke er tvivl herom.

I forhold til det anførte under pkt. 2.3.4 i de almindelige bemærkninger og i de specielle bemærkninger til forslaget til nyaffattelsen af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1-3 (lovudkastets § 1, nr. 1), om absolut kumulation af bødestrafte bør det i overensstemmelse med sædvanlig lovgivningspraksis nærmere beskrives i lovbemærkningerne, hvilke hensyn der bærer en fravigelse af det almindelige udgangspunkt om modereret kumulation. Det bør endvidere præciseres, om der lægges op til en udvidelse – eller indskrænkelse – af det hidtil forudsatte udgangspunkt for, hvornår der ved lovovertrædelser begået i erhvervsforhold kan være grundlag for absolut kumulation, jf. herved beskrivelsen af gældende ret under pkt. 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det fremgår endelig af pkt. 3 i lovudkastets almindelige bemærkninger, at lovudkastet vurderes at medføre merudgifter for kriminalforsorgen (nu Danmarks Fængsler) og i øvrigt begrænsede merudgifter for det offentlige. Hertil bemærkes, at lovudkastet ikke nærmere omtaler merudgifter for domstolene som

følge af de foreslåede strafskærpelser og udvidelsen af området for rettighedsfrakendelse. Landsretten finder det i den forbindelse væsentligt, at domstolene fremover tilføres de fornødne midler i forbindelse med lovændringer, som medfører merudgifter for domstolene. I modsat fald vil flerårsaftalen fra november 2023 om domstolenes økonomi for 2024-2027 løbende kunne blive udhulet af nye ressourcekrævende lovgivningsinitiativer.

Landsretten ønsker ikke herudover at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Jens Røn

Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

28. november 2025

Dok. nr.: 25/29912-19

Sendt via mail til 245@fvst.dk

Sagsbehandler:
Atrín Emkanian
Mail:
ATEM@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsens høringssvar

Fødevarestyrelsen har ved mail af 31. oktober 2025 anmodet Domstolsstyrelsen om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven (Strafskærper og udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet).

Domstolsstyrelsen har i den anledning følgende bemærkninger:

På det foreliggende grundlag vurderer Domstolsstyrelsen, at forslag til lov om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven (Strafskærper og udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet) medfører begrænsede merudgifter ved domstolene, der kan afholdes inden for domstolenes eksisterende økonomiske ramme.

I vurderingen har Domstolsstyrelsen lagt til grund, at en skærpelse af straffniveauerne på dyrevelfærdsområdet ikke umiddelbart lægger op til, at der er sager ved byretterne, der i dag føres uden domsmænd, som fremadrettet skal føres med domsmænd.

I vurderingen har Domstolsstyrelsen lagt til grund, at Justitsministeriet har oplyst, at der med forslaget ikke lægges op til, at flere sager uden domsmænd skal føres som domsmandssager. Det skyldes ifølge Justitsministeriet, at grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling som udgangspunkt efter gældende ret straffes med 60 dages fængsel, mens grovere uforsvarlig behandling af dyr som udgangspunkt straffes med 30-40 dages fængsel i førstegangstilfælde, når der er tale om en overtrædelse begået inden for erhverv.

Domstolsstyrelsen vurderer imidlertid, at en skærpelse af straffniveauerne kan medføre øget retssalstid i retssalene på sagerne ved byretterne.

Den foreslåede indsættelse af en bestemmelse i straffeloven, hvorefter overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen under særligt skærpende omstændigheder kan straffes med fængsel *indtil* 6 år, vurderes ikke at medføre flere nævningesager, idet disse har strafpåstand på 6 år eller mere. Justitsministeriet har i øvrigt oplyst, at de skærpende omstændigheder forventes at forekomme i meget sjældne tilfælde.

Endelig vurderer Domstolsstyrelsen, at forslaget om, at betinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr kun skal anvendes undtagelsesvis, muligvis vil øge retssalstiden i sager, hvor dette forhold skal vurderes, men at det vil medføre merudgifter i begrænset omfang.

Med venlig hilsen

Mette Lilje

Fra: [Anders Raagaard - Contact](#)
Til: [Jura 245](#)
Cc: [Susanne Rosbach](#); [Mette Lyster Knudsen](#); [Jura og Forretning](#)
Emne: Høringssvar - journalnr. 2025-181433
Dato: 18. november 2025 17:58:03

Til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Ved mail af 31. oktober 2025 har Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri hørt Dommerforeningen over udkast til forslag til lov om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven (Strafskærpelser og udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet).

Udkastet har været drøftet i Dommerforeningens bestyrelse.

Der lægges med udkastet op til væsentlige strafs-kærpelser, herunder således, at der i de grovere dyrevelfærdssager, hvor der er grundlag for fængselsstraf, skal ske en fordobling af straffen i forhold til det aktuelle niveau. Der lægges desuden op til, at der i videre omfang skal ske frakendelse af retten til at have med dyr at gøre, herunder bl.a. ved indførelse af en "klippe-kortordning".

Ønsket om og behovet for sådanne tiltag er retspolitiske spørgsmål, som Dommerforeningen ikke ønsker at udtale sig om.

Dommerforeningen finder dog anledning til at bemærke, at den foreslåede skærpelse af fængselsstraffen samt udvidede brug af rettighedsfrakendelse må forventes at medføre merudgifter for domstolene og resten af straffesagskæden, som ligger ud over udkastets bemærkninger om betydningen for fængselskapaciteten. Dette vil både være gennem en øget – men dog nok begrænset – sagstilgang, ligesom de sager, der omfattes af skærpelserne, alt andet lige vil blive mere ressourcekrævende, når der er mere på spil for de involverede. Dommerforeningen skal derfor fremhæve vigtigheden i, at domstolene ved ny lovgivning tilføres de nødvendige ressourcer, således at man ikke modvirker og udhuler effekten af flerårsaftalen for domstolenes økonomi for 2024-2027.

Der henvises til ministeriets journalnr. 2025-181433.

På vegne af

Mette Lyster Knudsen
Landsdommer/Formand for Den Danske Dommerforening

Med venlig hilsen

Anders Raagaard
Landsdommer

Vestre Landsret
Asmildklostervej 21
8800 Viborg.
Tlf.: + 45 99 68 80 00
www.VestreLandsret.dk

13. november 2025
D25-734291

Høringssvar lov om straf for dyremishandling

Fødevarestyrelsen har den 31. oktober 2025 på Høringsportalen offentliggjort et udkast til lovforslag om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven (strafskærper og udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet).

Dette er Dyrenes Beskyttelses høringssvar og indeholder følgende:

- Generelle bemærkninger
- Bemærkninger vedrørende lovforslagets relation til den politiske aftale "Sammen om dyrene", af 9. februar 2024
- Bemærkninger til ændringer i straffeloven og retsplejeloven (6 års strafferamme)
- Bemærkninger til § 58, stk. 1-3 (lempelsen)
- Bemærkninger til § 60, stk. 1-4 (udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse)
- Bemærkninger til § 60, stk. 5 ("klippekortordning")

Generelle bemærkninger

For det første finder Dyrenes Beskyttelse, at lovforslaget, der i titlen fokuserer på strafskærper, indeholder lempelser, som potentielt vil kunne underminere dele af, eller hele, effekten af strafskærperne. Dyrenes Beskyttelse har derudover gennemgået lovforslaget og finder flere elementer, der isoleret set, vil kunne styrke bekæmpelsen af kriminalitet mod dyr og have en afskrækkende effekt.

Dyrenes Beskyttelse opfordrer på det kraftigste til, at den foreslående lempelse i § 58, stk. 1-3 fjernes helt og ikke indgår i det færdige lovforslag. Dette uddybes i det relevante afsnit nedenfor.

Dyrenes Beskyttelse bemærker derudover, at det generelt er uhensigtsmæssigt at inkludere straflempelser i et lovforslag, der ellers på visse punkter peger i en positiv retning ift. at sikre bedre konsekvens for overtrædelser af dyrevelfærdsloven og med den foreslåede 6 års strafferamme giver politiet bedre efterforskningsværktøjer i visse sager.

Bemærkninger vedrørende lovforslagets relation til den politiske aftale "Sammen om dyrene", af 9. februar 2024

Af udkast til lovforslags bemærkninger fremgår, at:

"Baggrunden for forslaget er navnlig den politiske aftale om dyrevelfærd ("Sammen om dyrene") af 9. februar 2024, som er indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Alternativet (herefter benævnt dyrevelfærdsaftalen). Aftalen indeholder i alt 31

konkrete initiativer, der skal bidrage til at sikre bedre dyrevelfærd, herunder initiativ 7 om undersøgelse af strafskærper på dyrevelfærdsområdet.

I medfør af aftalens initiativ 7 blev der nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe (fremover benævnt som "arbejdsgruppen"), der fik til opgave at gennemgå og belyse gældende ret og relevant retspraksis vedrørende straf og rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet og komme med konkrete anbefalinger til strafskærper og øget brug af rettighedsfrakendelse, der kan bidrage til at sikre dyrevelfærden."

Dyrenes Beskyttelse bemærker hertil, at den politiske aftale "Sammen om dyrene" ikke indeholder nogle punkter vedrørende lempelser af straf. Derimod vedrører aftalens pkt. "7 Undersøgelse af strafskærper på dyrevelfærdsområdet" udelukkende muligheden for strafskærper.

Dyrenes Beskyttelse bemærker ydermere, at det af den politiske aftale "Sammen om dyrene" fremgår af afsnittet om aftalens karakter, at:

"Aftalen har karakter af en stemmeaftale. Aftaleparterne er dermed enige om at stemme for de relevante lov og bevillingsforslag, der er nødvendige for at implementere ovenstående initiativer."

Eftersom aftalepartierne med aftalen har tilkendegivet at ville stemme for de lovforslag, der implementerer aftalens initiativer, forekommer det yderst u hensigtsmæssigt, at der i udkastet til lovforslaget fremgår ændringer af loven, der er i modstrid med hensigten i den politiske aftale. Her tænkes særligt på den foreslåede lempelse i § 58, stk. 3 (uddybes nedenfor).

Såfremt man, i **modsætning til Dyrenes Beskyttelse anbefaling**, vælger at inkludere lempelser understreger Dyrenes Beskyttelse nødvendigheden af, at lovforslaget deles i to lovforslag: Et lovforslag, der vedrører strafskærper og et andet lovforslag, der vedrører straflempelser. Dette vil give aftalepartierne bag den politiske aftale mulighed for kun at stemme for det lovforslag, der udmønter den politiske aftale.

Bemærkninger til ændringer i straffeloven og retsplejeloven (6 års strafferamme)

I straffeloven indsættes en bestemmelse om fængsel indtil 6 år for den, som under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen. Samtidig tilføjes dyrevelfærdsloven til retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 3.

I bemærkningerne er anført, at "det vil være en betingelse for at ifalde straf efter den foreslåede bestemmelse, at overtrædelsen er begået forsætligt". Dette vurderes i overensstemmelse med udgangspunktet i straffelovens § 19, hvorefter uagtsomhed i forbindelse med overtrædelse af straffeloven kun straffes, når det er "særlig hjemlet", dvs. når det udtrykkeligt fremgår af den pågældende straffelovsbestemmelse.

Dyrenes Beskyttelse gør i den forbindelse opmærksom på, at straffelovens forsætsbegreb nok spænder mere vidt, end i sædvanlig sproglig anvendelse – eksempelvis omfatter det såkaldt sandsynlighedsfortsæt (når gerningspersonen anser det for overvejende sandsynligt, at en bestemt følge vil indtræde som resultat af sin handling, og alligevel handler) og dolus eventualis (når gerningspersonen indser risikoen for, at en bestemt følge kan indtræde, men accepterer denne mulighed og handler trods denne viden). Dette kan med fordel fremgå mere tydeligt af lovbemærkningerne, således at der ikke på et senere tidspunkt bliver tvivl om fortolkningen af fortsætsbegrebet.

I bemærkninger er desuden anført, at en strafferamme på op til 6 års fængsel vil medføre, at politiet vil få mulighed for at anvende en række efterforskningsmidler, som f.eks. indgreb i meddelelshemmeligheden, hvis retsplejelovens øvrige betingelser for anvendelse af det enkelte efterforskningsmiddel er opfyldt. Dyrenes Beskyttelse betragter dette som yderst positivt.

Dyrenes Beskyttelse bakker op om strafferammen på 6 år.

Bemærkninger til § 58, stk. 1-3 (lempelsen)

I det følgende foretages en vurdering af § 58, stk. 1-3. Af hensyn til længden er vurderingen opdelt i følgende afsnit:

1. Den foreslåede lempelse i § 58, stk. 3
2. Ordlyden af den foreslåede ændring af § 58, stk. 1-3, og lovgivning i lovbemærkningerne
3. Rækkevidden af den foreslåede straflempelse
4. Anvendelsen af den foreslåede strafskærpelse
5. Bødekataloget
6. Processuelle forhold
7. Sammenfatning af bemærkninger til § 58, stk. 1-3

1. Den foreslåede lempelse i § 58, stk. 3

I udkastet foreslås, at den gældende formulering, hvorefter mishandling af dyr straffes med "fængsel indtil 2 år", ændres, så sådanne forhold fremadrettet straffes med "bøde eller fængsel indtil 2 år". Der er således tale om en lempelse, der indebærer, at ordlyden i relation til strafferammen fremadrettet bliver identisk med strafferammen i relation til grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2.

Det følger af pkt. 7 i den politiske aftale "Sammen om dyrene – Aftale om dyrevelfærd 2024-2027", at der var bred politisk opbakning til at sætte "fokus på, hvordan dyrevelfærden sikres i tilfælde, hvor personer har brudt loven", og det skulle "undersøges, hvordan straffniveauet kan skærpes f.eks. ved længere fængselsstraffe, højere bødestrafte" og udvidelse af muligheden for at anvende rettighedsfrakendelse. Der er ingen omtale af, at der samtidig skulle indføres lempelser. Lempelsen er også ude af trit med justitsministerens og fødevareministerens udtalelse den 11. september 2025 i forbindelse med meddelelsen om den forestående strafskærpelse, hvor det bl.a. blev udtalt, at ministrene dermed sendte "et kraftigt signal om, at det ansvar, vi har for andre

levende væsener, skal tages alvorligt. Det handler om respekt for liv. Herunder de liv, der ikke selv kan råbe op.”

Det fremgår af udkastet til lovforslag, at forslaget om at indføre mulighed for at afgøre mishandlingssager med bødestraf hidrører fra arbejdsgruppens rapport. Det fremgår ikke, med hvilken begrundelse arbejdsgruppen har inddraget dette element i deres arbejde, eller hvorfor de har anbefalet denne lempelse. Hvad angår Fødevareministeriets holdning til spørgsmålet, er alene henvist til arbejdsgruppens anbefaling.

Dyrenes Beskyttelse finder det ejendommeligt, at der i et initiativ, der har til formål at medføre strafskæmpelser, uden nævneværdig begrundelse eller argumentation foreslås en straflempelse i forhold til de alvorligste overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen. Bestemmelsen i § 58, stk. 3, blev indført i 2016, og der foreligger ingen dokumentation af, at den er blevet anvendt i modstrid med den ønskede anvendelse, eller at den har ført til uhensigtsmæssige afgørelser. Omvendt tyder gennemgangen af retspraksis i udkastet til lovforslag på, at der er tale om ganske få sager om mishandling af dyr i relation til erhvervsmæssigt hold af produktionsdyr.

2. Ordlyden af den foreslåede ændring af § 58, stk. 1-3, og lovgivning i lovbemærkningerne

Uanset at udkastet umiddelbart giver indtryk af, at lovforslaget vil indebære en ændring af alle stykkerne 1-3 i § 58, omfatter den foreslåede ændring alene en ændring af bestemmelsens stk. 3. Det forekommer uhensigtsmæssigt og potentielt forvirrende, at lovforslaget i udkastet fremstår som en ændring af alle tre stykker.

Det er velkendt, at lovgiver i forbindelse med selv begrænsede ændringer af strafbestemmelser kan forudsætte endda meget detaljerede ændringer i strafudmålingspraksis. Dette er bl.a. sket i forbindelse med adskillige ændringer af den tidligere dyreværnslov. Dyrenes Beskyttelse er derimod ikke bekendt med eksempler på, at lovgiver – sådan som der her lægges op til – har forudsat strafskæmpelser i forbindelse med en entydig lempelse af den pågældende strafbestemmelse. Vi er i den forbindelse bekymrede for, om domstolene vil stille sig tøvende over for at følge lovbemærkningerne frem for ordlyden og dermed afstå fra at idømme de skærpede straffe, der lægges op til i lovbemærkningerne.

Efter Dyrenes Beskyttelses opfattelse bør der sikres overensstemmelse mellem ændringen af dyrevelfærdsloven og den ønskede strafskæmpelse. Dette vil kunne sikres, hvis den foreslåede lempelse af § 58, stk. 3, opgives i overensstemmelse med ovenfor under pkt. 1 anførte, samtidig med, at der i stedet foretages en skæmpelse af ordlyden af § 58, stk. 1-3. Alternativt kan den tilstræbte strafforhøjelse muligvis kædes sammen med den foreslåede indsættelse af en strafbestemmelse i straffelovens § 196 b.

3. Rækkevidden af den foreslåede straflempelse

I udkastets bemærkninger er under pkt. 2.2.4 anført følgende om anvendelsen af den foreslåede § 58, stk. 3:

”Det forudsættes, at udgangspunktet for mishandlingssager fortsat vil være frihedsstraf, men med den foreslåede bestemmelse vil der undtagelsesvist være

mulighed for at fravige udgangspunktet om frihedsstraf, således at bødestraf i visse sager kan anvendes i stedet.

Bødestraf vil eksempelvis kunne finde anvendelse i sager om mishandling af dyr, hvor dyrets eller dyrenes lidelse skyldes menneskelige fejl, og hvor der ikke foreligger forsæt eller grov uagtsomhed, eller hvor der i den konkrete sag foreligger særlige formildende omstændigheder, som knytter sig til tiltaltes personlige forhold, og som i betydelig grad taler for, at sagen efter en samlet vurdering ikke bør afgøres med frihedsstraf.

Som eksempel på formildende omstændigheder, der kan begrunde, at straffen undtagelsesvis kan være bøde i stedet for fængsel, kan nævnes tilfælde, hvor overtrædelsen skyldes belastende personlige forhold, såsom alvorlig sygdom, svær psykisk belastning, høj alder, eller pludselige livsomstændigheder, der har påvirket tiltaltes handleevne og dømmekraft. Det kan også være tilfælde, hvor tiltalte f.eks. straks har rettet op på forholdene og i øvrigt ikke har nogen forudgående historik for overtrædelser af dyrevelfærdsreglerne.

I forbindelse med, at det foreslås, at mishandling undtagelsesvist vil kunne straffes med bøde, foreslås der tillige fastsat bødeniveauer (udgangsstrafpositioner) i sager om mishandling af dyr. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.3.4.”

Under pkt. 2.3.4 er angivet vejledende bødeniveauer for bl.a. mishandling af dyr, jf. § 58, stk. 3, i erhvervsforhold. Der sondres her mellem antallet af dyr, der har været omfattet af mishandlingen, idet strafpositionerne er inddelt i intervallerne 1-2 dyr, 3-10 dyr, 11-25 dyr og over 25 dyr. Endvidere skelnes mellem, om der er tale om 1., 2. eller 3. gang overtrædelse. De foreslåede bødeniveauer ligger i intervallet 30.000-100.000 kr.

Dyrenes Beskyttelse finder det stærkt bekymrende, at mens det på den ene side angives, at der kun undtagelsesvis kan anvendes bødestraf i mishandlingssager, er det samtidig fundet hensigtsmæssigt at medtage et bødekatolog, der til og med omfatter bødepositioner for forhold, hvor over 25 dyr har været udsat for mishandling i 3. gangs tilfælde. I betragtning af, hvor sjældent der med de nuværende regler anvendes fængselsstraf i dyrevelfærdssager inden for erhverv, er det nærliggende, at det med den foreslåede lempelse bliver tale om en tæt på ikke-eksisterende sanktionsform i dyremishandlingssager. En afledt effekt vil være, at den forudsatte forhøjelse af fængselsstraffe i givet fald bliver stort set uden betydning.

Dyrenes Beskyttelse bemærker i forlængelse heraf, at det ikke fremgår, at man vil sikre sig, at bødestraffen i praksis kun bliver anvendt undtagelsesvist. Hvis der ikke er nogen sikring eller opfølgning af, at muligheden for bødestraf i mishandlingssager kun anvendes undtagelsesvis, må den forventes at blive brugt i endnu højere grad.

Dyrenes Beskyttelse finder det også påfaldende, at der – som citeret ovenfor – foretages en nøje beskrivelse af, hvilke personlige forhold der kan begrunde bødestraf i dyremishandlingssager. Det anerkendes således i almindelighed, at det er op til retten at foretage denne vurdering i henhold

til bl.a. straffelovens § 80, stk. 1, hvorefter der ved straffens fastsættelse "under hensyntagen til ensartethed i retsanvendelsen [skal] lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden". I bestemmelsens stk. 2 er der som bekendt nærmere redegjort for betydningen af oplysninger om gerningsmanden:

"Ved vurderingen af oplysninger om gerningsmanden skal der tages hensyn til dennes almindelige personlige og sociale forhold, dennes forhold før og efter gerningen samt dennes bevæggrunde til gerningen."

At det trods straffelovens § 80 er fundet hensigtsmæssigt at omtale omstændigheder, der kan begrunde anvendelse af bødestraf i mishandlingssager, rejser spørgsmål om, hvorvidt hensigten er, at mishandlingssager skal kunne afgøres ved bødeforlæg. Dette spørgsmål omtales nærmere nedenfor under pkt. 6.

4. Anvendelse af den foreslåede strafskærpelse

I bemærkningerne anføres under pkt. 2.1.4, at der med den i lovforslaget foreslået formulering af § 58, stk. 1-3, er tilsigtet en skærpelse af straffniveauet til det dobbelte af den straf, der udmåles i dag, og at det gælder både overtrædelser begået i og uden for erhverv. Dog er det anført, at der med forslaget ikke er tilsigtet en "skærpelse af straffniveauet for førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr".

Det fremgår ikke tydeligt, om denne undtagelse fra strafskærpelsen alene angår 'almindelig' uforsvarlig behandling, eller om også grovere uforsvarlig behandling og mishandling i førstegangstilfælde er undtaget fra strafskærpelsen, hvilket i givet fald vil indebære en betydelig begrænsning i rækkevidden af den foreslåede strafskærpelse.

Som anført ovenfor er det nærliggende, at den foreslåede indførelse af bødestraf i mishandlingssager, vil medføre, at der alene vil være et fåtal af sager, hvor den foreslåede strafskærpelse, som har givet navn til lovforslagets titel, får betydning. En undtagelse af mishandlingssager og sager om grovere uforsvarlig behandling i førstegangstilfælde vil yderligere udhule effekten af strafskærpelsen.

Dyrenes Beskyttelse opfordrer på den baggrund til, at det tydeliggøres, at den foreslåede begrænsning i relation til uforsvarlig behandling af dyr alene angår 'almindelig' uforsvarlig behandling af dyr, ikke grovere uforsvarlig behandling og mishandling.

5. Bødekataloget

Udkastet lægger op til et nyt 'bødekatalog', der som noget nyt er differentieret efter antallet af dyr, der har været behandlet i strid med dyrevelfærdslovgivningen. Efter Dyrenes Beskyttelses opfattelse afspejler dette et trist og bekymrende dyresyn med manglende anerkendelse og fokus på det enkelte dyrs lidelser. Efter vores opfattelse bør straffene i stedet afspejle de lidelser, som det enkelte dyr har været udsat for, således at strafpositionen øges for hvert enkelt dyr, der har været udsat for uforsvarlig behandling. Man bør således følge princippet om kumulation af de bødetakster, der gælder i relation til uforsvarlig behandling af det enkelte dyr.

Som et eksempel på, i hvor høj grad de foreslåede vejledende bødetakster er ude at takt med forestillingen om respekt for det individuelle, 'sansende' dyr kan nævnes, at mens en besættningsejer, der har udsat én gris for grovere uforsvarlig behandling som udgangspunkt skal straffes med en bøde på 20.000 kr., 'koster' grovere uforsvarlig behandling af op til 25 grise kun 25.000 kr.

De nye bødepositioner anføres er være udtryk for skærpelser, men i det omfang, der er tale om skærpelser, er disse meget beskedne og følger næppe med den pristalsudvikling, der i øvrigt har været siden fastsættelsen af de gældende bødesatser. Der er endda eksempler på, at bødesatsen bliver sat ned. F.eks. er den gældende sats for 2. gangs uforsvarlig behandling af et dyr inden for erhverv 15.000 kr., mens den fremadrettet vil være 13.000 kr. (hvis der er tale om 1-2 dyr).

Endelig har vi noteret os, at der i det foreslåede bødekatolog ikke som det er tilfældet i dag opereres med bødetakster for "[i]kke uforsvarlig behandling af dyr (stk. 4)". Dette er ikke nærmere omtalt i udkastets bemærkninger, og da det under alle omstændigheder i givet fald må tages som udtryk for en lempelse, antager vi, at der er tale om en fejl.

6. Processuelle forhold

Der er i udkastet ingen omtale af, hvorvidt dyremishandling efter den foreslåede affattelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3, vil kunne afgøres med bødeforlæg. Udgangspunktet er dermed, at såfremt der er tale om en overtrædelse, "der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde" kan sagen i henhold til retsplejelovens § 832, stk. 1, afgøres ved bødeforlæg. Dette vil indebære manglende mulighed for at opnå domstolens stillingtagen til sanktionsspørgsmålet på baggrund af en indenretlig bevisførelse inden for rammerne af retsplejeloven. Endvidere må det lægges til grund, at Fødevarestyrelsen i forbindelse med f.eks. anmeldelse af dyremishandling inden for erhverv vil kunne tilkendegive over for politiet, at overtrædelsen efter Fødevarestyrelsens skøn – og under henvisning til lovbemærkningerne – ikke vil medføre højere straf end bøde. Politiet og anklagemyndigheden vil herefter formentlig kunne afgøre sagen med et bødeforlæg, uden at der foretages en grundig efterforskning af gerningsmandens personlige forhold.

Der er således en risiko for, at sager, der ville have ført til fængselsstraf, hvis der var blevet rejst tiltale ved domstolene, i stedet vil blive afgjort med et bødeforlæg. Det vil slække gennemslagskraften af ikke bare den foreslåede strafskærpelse, men af brugen af fængselsstraf helt generelt.

En udenretlig afgørelse af dyremishandlingssager ved bødeforlæg vil endvidere indebære, at der ikke vil være mulighed for at idømme rettighedsfrakendelse, da dette efter ordlyden af dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1 og 4, kun kan ske i forbindelse med domfældelse. Det er i særlig grad problematisk, da det i den type dyremishandlingssager, der ifølge bemærkningerne vil kunne afgøres med bødeforlæg – dvs. hvor overtrædelserne kan henføres til den sigtedes personlige forhold – typisk vil være særlig vigtigt, at den pågældende frakendes retten til at beskæftige sig med dyr.

Endelig vil en udenretlig behandling af dyremishandlingssager skade offentlighedens mulighed for at følge med i retsforfølgning i forhold til dyremishandling. Da dyr ikke selv har mulighed for at

varetagelse deres interesser, og da der heller ikke er andre aktører, som har mulighed for at varetage dyrenes interesser i disse sammenhæng, er offentlighedens mulighed for i det mindste at kunne følge med i sagerne af afgørende betydning i dyrevelfærdssager.

7. Sammenfatning af bemærkninger til § 58, stk. 1-3

Sammenfattende er Dyrene Beskyttelse stærkt bekymrede over den foreslåede affattelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3, og den dermed betydelige lempelse for så vidt angår strafforfølgning i dyremishandlingssager. Der sendes et signal om synet på dyremishandling, der er i direkte modstrid med den politiske aftale "Sammen om dyrene – Aftale om dyrevelfærd 2024-2027" og den tilkendegivelse, som ministrene kom med i forbindelse med meddelelsen om det kommende lovforslag. Det indebærer også, at undertitlen på lovforslaget er misledende, da der her alene omtales "strafskærper". Tværtimod synes det i realiteten mest betydningsfulde element i lovforslaget at være en lempelse, som risikerer at udhule den skærpe, der er lagt op til i lovbemærkningerne.

Endvidere findes de foreslåede ændrede bødetakster at være fuldstændigt utilstrækkelige. Efter Dyrenes Beskyttelses opfattelse forudsætter en reel forhøjelse, at der først foretages en pristalsregulering af de hidtidige bødetakster, på baggrund af hvilken der så kan foretages en egentlig skærpe. Hvis det skal tages alvorligt, at man fra justitsministerens og fødevareministerens side vil sende "et kraftigt signal om, at det ansvar, vi har for andre levende væsener, skal tages alvorligt, og at "[d]et handler om respekt for liv", bør bødetaksterne endvidere i væsentlig højere grad være baseret på kumulation af de bødetakster, der gælder i relation til uforsvarlig behandling af det enkelte dyr.

Bemærkninger til § 60, stk. 1-4 (udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse)

I det følgende foretages en vurdering af § 60, stk. 1-4.

Den foreslåede ændring af § 60, stk. 1, om rettighedsfrakendelse indebærer dels en udvidet mulighed for at idømme rettighedsfrakendelse, så det fremadrettet også vil kunne ske i tilfælde af 'almindelig' uforsvarlig behandling af dyr.

Den foreslåede ordlyd af § 60 a gør det muligt at frakende retten til juridiske personer.

Den foreslåede ordlyd af § 60, stk. 2, indebærer, at frakendelse alene "undtagelsesvis" skal kunne ske betinget. Dyrenes Beskyttelse bemærker dog, at der er risiko for en mindre lempelse i § 60, stk. 2, i og med at en rettighedsfrakendelse fremadrettet kan gøres betinget, hvis den, der findes skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1 ('alm' uforsvarlig behandling) ikke tidligere har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1-3 (dvs. alle typer uforsvarlig behandling).

Dyrenes Beskyttelse er generelt tilfredse med, at det med den foreslåede § 60, stk. 1-4 bliver lettere at frakende retten til at holde dyr, frakende selvom folk ikke møder op i retten, samt at juridiske personer kan nu også blive frakendt retten til at holde dyr.

Bemærkninger til § 60, stk. 5 ("klippekontordning")

I det følgende foretages en vurdering af § 60, stk. 5, også kaldet "klippekontordning"

Der indsættes et nyt § 60, stk. 5 mulighed, at personer der inden for en periode på 5 år straffes for tre overtrædelser af § 58, stk. 2 eller 3, skal ved dom frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Dyrenes Beskyttelse bemærker, at det er uhensigtsmæssigt at knytte klippene til at tre overtrædelser skal være straffet indenfor en femårig periode. Alene den lange sagsbehandlingstid i dyreværnssager bevirker, at dette formentlig meget sjældent vil kunne effektueres. Det ville være betydeligt mere effektivt hvis ordningen fandt anvendelse på tre overtrædelser *begået* inden for fem år. Derfor opfordrer Dyrenes Beskyttelse til, at rettighedsfrakendelse skal ske såfremt der er begået tre overtrædelser indenfor fem år.

Dyrenes Beskyttelse bemærker desuden, at det er uhensigtsmæssigt, at ordningen ikke omfatter 'almindelig' uforsvarlig behandling af dyr, men alene grovere uforsvarlig behandling og mishandling.

Dyrenes Beskyttelse er derudover enig i behovet for en klippekortsordning.

Fra: [Jura 245](#)
Til: [Susanne Rosbach](#)
Emne: VS: DTL-Danske Vognmænd og DTL Dyrs høringssvar journalnummer 2025-181433.
Dato: 27. november 2025 12:00:29
Vedhæftede filer: [image001.png](#)
[image002.png](#)
[image003.png](#)

Kære Susanne

T.o.

Bh Dilara

Fra: Søren Büchmann Petersen <sbp@dtl.eu>

Sendt: 27. november 2025 10:06

Til: Jura 245 <245@FVST.DK>

Emne: DTL-Danske Vognmænd og DTL Dyrs høringssvar journalnummer 2025-181433.

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.

Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Til Fødevarestyrelsen,

DTL-Danske Vognmænd og DTL Dyrs høringssvar på Høring over forslag til ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven.

DTL-Danske Vognmænd og DTL Dyr, som DTLs specialforening for dyretransportører, og i det følgende samlet kaldet "DTL", afgiver hermed høringssvar på lovforslaget om strafskærper.

DTL mener, at det er vigtigt, at sikre dyrevelfærd, og alle aktører, der beskæftiger sig professionelt eller privat med dyr, skal have tilstrækkelige incitament til at overholde reglerne og sikre en høj dyrevelfærd.

Det er DTLs klare holdning, at det nuværende sanktionsniveau over for dyretransportører er meget højt og fuldt tilstrækkeligt til at sikre, at transportørerne har incitament til at overholde reglerne. Derfor finder DTL ikke, at der er grund til at skærpe straffene for dyretransportørerne yderligere.

DTL har sammen med de øvrige transportorganisationer og landbrugets organisationer gennem mange år forsøgt at skabe kendskab til og forståelse for transportørernes særlige situation. Derfor er det en skuffelse, at disse forhold hverken nævnes i lovforslaget eller bemærkningerne til loven.

Mange af de sager, som vi kender om transportørers overtrædelse af dyrevelfærdsloven skyldes, at transportøren har transporteret dyr, som ved ankomst ikke vurderes egnede til transport. Der kan være tale om skjulte skader fx brud, som ikke var synlige for chaufføren ved pålæsning, eller chaufføren kan have overset dyr med skader blandt hundredvis af dyr i den forholdsvis intense læsningsfase, hvor muligheden for at kontrollere det enkelte dyr er begrænset.

DTL mener grundlæggende, at det bør være landmandens ansvar, at de dyr som

vedkommende har besluttet at sende afsted, har kendt gennem længere tid og endog kan have foretaget behandling af, er egnede til transport. Chaufføren og vognmandens ansvar bør derimod omfatte alt, der har med selve transporten at gøre. Det vil sige af- og pålæsning, betjening af hejse og sænkedæk, selve kørslen, køretøjets tilstand, dokumenter m.v. Der er med andre ord brug for en klar ansvarsfordeling, hvor parterne har ansvar for de forhold, som de har indflydelse på og reel mulighed for at kontrollere.

Vognmandens økonomiske incitament til at transportere dyr, der ikke er transportegnede, er allerede nul under det eksisterende bødeniveau, fordi gevinsten er forsvindende i forhold til risikoen for sanktioner. Forhøjelse af bøder og skærpelse af andre sanktioner løser ikke det grundlæggende problem, og man ville i princippet kunne hæve bødeniveauet til det uendelige, uden at det ville ændre noget ud over at fratage vognmændene lysten til at transportere dyr.

Det handler ikke om at skærpe sanktioner men om en ubalance i ansvarsfordelingen, som lovgiver burde sætte sig for at ændre, fremfor at foreslå sanktionsskærpelser, som for dyretransportørernes vedkommen alene vil have symbolsk karakter.

Specifikke bemærkninger til lovforslaget

Med henvisning til ovenstående vil DTL modsætte sig alle strafskærpelser for så vidt angår professionelle transportører.

Det gælder navnlig klippekortordningen, der vil udgøre et stort problem, hvis den omfatter dyretransportørerne. Så længe, at dyretransportører kan idømmes straf for at transportere ikke-transportegnede dyr, er 3 sager på 5 år ikke meget, og dermed risikerer man, at gode, ordentlige og solide vognmænd må forlade branchen.

Med venlig hilsen

Søren Büchmann Petersen

Chefkonsulent

DTL – Danske Vognmænd/DTL-Dyr/Danaffald
Grønningen 17, st.
1270 København K

Mobil: 4125 0996

Hovednummer: 7015 9500

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Fødevarestyrelsen

J. nr. 2025-181433

Høringssvar sendt til e-mail: 245@fvst.dk med kopi til suro@fvst.dk,
og med angivelse af journalnummer 2025-181433

Jeres ref.: FVST

Vores ref.: CW

Dato: 25-11-2025

Høringssvar til forslag til lov om ændring af Dyrevelfærdsloven, Straffeloven og Retsplejeloven (høringsportal nr. 70627)

International Transport Danmark, ITD, kvitterer for muligheden for at afgive høringssvar til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris høring. ITD er brancheorganisation for den danske vejgodstransport, og repræsenterer som sådan danske vognmænd, der udfører erhvervsmæssig transport af levende dyr.

På vegne af vores medlemsvirksomheder indsender vi hermed vores bemærkninger til det foreliggende forslag til lov om ændring af Dyrevelfærdsloven, Straffeloven og Retsplejeloven.

Generelle bemærkninger

ITD bakker fuldt op om høj dyrevelfærd og lægger vægt på, at dyr skal behandles ordentligt gennem hele deres liv. Vi støtter, at reglerne for dyrevelfærd håndhæves konsekvent, og at overtrædelser mødes med sanktioner, der reelt bidrager til at beskytte dyrene. Det er dog afgørende, at håndtævelsen sker på en måde, der er rimelig og proportionel i forhold til overtrædelsens karakter.

ITD henvendte sig, sammen med række andre organisationer, i foråret 2025 til Ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Jakob Jensen, for at udtrykke vores store bekymring over rapporten, "*Undersøgelse af mulige strafskærper m.v.*", som rummer anbefalinger til strafskærper på dyrevelfærdsområdet. Vores frygt er fortsat, at disse skærper vil medføre alvorlige og ikke-proportionale konsekvenser for dyretransportører og chauffører, særligt i sager vedrørende transportegnetheden hos dyr.

ITD mener som tidligere fremført, at chaufførens retssikkerhed i forbindelse med vurdering af, hvorvidt dyr er transportegnede, bør sikres. Strafskærper på dyrevelfærdsområdet bør således ikke føre til skærpede sanktioner over for chauffører og transportvirksomheder i sager om dyr, der ikke er egnede til transport. Det er landmandens ansvar at sikre, at dyr er transportegnede, og der er behov for, at sanktioner i højere grad understøtter en fordeling af ansvaret for transport af dyr mellem landmand, chauffør og transportvirksomhed.

Bemærkninger til konkrete ændringer

Ændring af § 58 i Dyrevelfærdsloven

Der foreslås en ændring af § 58, stk. 1-3, i dyrevelfærdsloven, hvor straffbestemmelserne for uforsvarlig behandling af dyr skærpes, så der kan straffes med bøde eller fængsel op til ét år, grovere tilfælde med op til to år, og egentlige mishandlinger ligeledes med fængsel op til to år.

ITD mener, at § 58 bør præciseres, så straf for uforsvarlig behandling under transport kun kan pålægges, hvor chaufføren har udvist grov uagtsomhed eller forsæt — og ikke ved hændelige uheld eller forhold, der er opstået før pålæsning. Chaufføren står ofte i en situation, hvor han inden for en forholdsvis kort læssetid skal vurdere dyrenes transportegnethed og dermed afgøre, om ét eller flere dyr blandt mange er overanstrengte, har været udsat for vanrøgt, eller er blevet behandlet uansvarligt under opvæksten og forud for transporten.

§ 60 – gentagelsesvirkning og rettighedsfrakendelse

Forslaget i § 60, stk. 5 indfører obligatorisk frakendelse efter tre domme inden for fem år.

ITD finder, at bestemmelsen er ikke-proportional for transportbranchen. Større transportvirksomheder gennemfører årligt et meget højt antal transporter, typisk med de samme chauffører. Tre uafhængige hændelser over fem år kan derfor ramme den samme chauffør, uden at det nødvendigvis afspejler et systematisk eller groft uforsvarligt adfærdsmønster – men alligevel udløser en obligatorisk, erhvervsmæssigt og for den enkelte chauffør personligt indgribende frakendelse.

Vi foreslår, at § 60, stk. 5 ændres, så frakendelse kun kan ske ved gentagne, grove overtrædelser af samme karakter, og at der indføres en udtrykkelig sondring mellem simpel og grov uagtsomhed. Det vil sikre en mere proportional regulering i forhold til chaufførernes arbejdsforhold og det meget store antal transporter, der udføres i branchen.

§ 60 a – frakendelse for juridiske personer

ITD anerkender hensigten om at kunne reagere over for systematiske overtrædelser, men finder, at den foreslåede udvidelse til selskaber er for vidtgående. For en transportvirksomhed vil en frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr i praksis være ensbetydende med tab af forretningsgrundlag. Virksomheder, der udfører dyretransporter, er typisk højt specialiserede med særligt materiel, særlige procedurer og en kundebase, der er målrettet netop dette segment. En frakendelse rammer derfor ikke blot enkelte aktiviteter, men hele virksomhedens kerneforretning, hvilket gør konsekvensen betydelig.

Transportvirksomheder udsættes i forvejen for absolut kumulation og hurtigt eskalerende bødeudmålinger for gentagelser i sager med enkeltstående hændelser begået af forskellige chauffører.

Til eksempel idømmes landmanden, der har ansvaret for dyrs transportegnethed en bøde på 25.000 kr., mens transportvirksomheden i førstegangstilfælde for den enkelte chauffør bliver idømt bøder på op til 70.000 kr. Dette medfører, at større transportvirksomheder meget hurtigt rammer høje bødeniveauer, der ikke er proportionale med overtrædelserne.

Større virksomheder kan have mange tusinde transporter årligt udført af flere chauffører. Uafhængige hændelser kan i løbet af 5 år indtræffe for virksomhedens mange chauffører og kan dermed udløse en samlet frakendelse af virksomhedens ret til at udføre dette erhverv - uden reelt mønster i adfærden.

Retssikkerhed og sagsoplysning

ITD finder det nødvendigt, at lovbemærkningerne præciserer krav til sagsoplysning og bevisvurdering, herunder at domstolene ikke alene bør lægge Det Veterinære Sundhedsråds udtalelser uprøvet til grund. Som påpeget i branchens fælles henvendelse til Ministeren med af 23. maj 2025 må det sikres, at vurderingen også omfatter dyrets tilstand før transporten, og hvad chaufføren reelt kunne konstatere.

De retssikkerhedsmæssige udfordringer – særligt i sager om dyrevelfærd – er grundigt beskrevet i artiklen Tfl.2020.10, "Forsvarerens adgang til bevisførelse i straffesager om transport af dyr" af Mette Mortensen, ph.d., videnjurist, HjulmandKaptain, og Sten Bønsing, ph.d., professor ved Aalborg Universitet og videnjurist hos HjulmandKaptain.

Artiklen viser, at selv om forsvarer og anklager i udgangspunktet er ligestillede i straffesager, bliver forsvarerens rettigheder i praksis begrænset – både i den administrative behandling og i retspraksis. Forfatterne peger blandt andet på, at forsvarere i de senere år i stigende grad møder modstand fra politi og anklagemyndighed, når de forsøger at foretage egen efterforskning. Det gælder især ønsket om at indhente supplerende sagkyndige erklæringer og få udleveret sagens bilag til brug for den sagkyndige. Artiklen fremhæver også flere retsafgørelser, hvor forsvaret er blevet nægtet adgang til at indhente en sagkyndig vurdering.

Hvis kravene og sanktioner over for dyretransportører og deres chauffører skærpes, må retssikkerheden styrkes tilsvarende. Det indebærer, at kravene til myndighedernes kontrollanter og anklagemyndigheden skærpes, så forsvaret reelt får samme mulighed som i andre straffesager for at indhente sagkyndige erklæringer.

Administrative og erhvervsmæssige konsekvenser

Lovforslaget anfører, at der ikke er økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. ITD deler ikke denne vurdering. Skærpede strafferammer og frakendelsesmuligheder for selskaber kan have betydelige driftsmæssige og beskæftigelsesmæssige følgevirkninger, særligt i en sektor, hvor der allerede er mangel på kvalificerede chauffører.

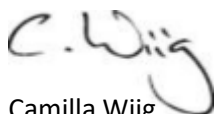
ITD anbefaler derfor:

- At § 58 præciseres, så kun grov uagtsomhed eller forsæt kan straffes,
- At § 60 og § 60 a suppleres med proportionalitets- og beviskrav,
- At sagsbehandlingen styrkes med klar retsgaranti for chauffører og transportvirksomheder
- At der gennemføres en egentlig erhvervs- og retssikkerhedsvurdering for transportområdet.

Vi står naturligvis til rådighed for at uddybe vores synspunkter.

Med venlig hilsen

ITD

Camilla Wiig
Chefkonsulent